

**Тлумачення смислів останніх
трьох частин Священного Корану
українською мовою**

تفسير معانی العشر الاخير باللغة الأوكرانية

الهيئة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم
*Світовий коштет з перекладів смислів
Священного Корану*

Переклад:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(E.I.R.C)**

& Якубович Михайло Михайлович

Перевірка: Андрій Іллєнков

تفسير معاني العشر الأخير باللغة الأوكرانية

*Тлумачення смислів останніх
трьох частин Священого Корану
українською мовою*

الهيئة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم

*Світовий комітет з перекладів смыслів
Священного Корану*

Переклад:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(E.I.R.C)**

& Якубович Михайло Михайлович

Перевірка: Андрій Шистяров

Сура 58. «Суперечка»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Аллах уже почув слова жінки (*Хаулі, дочки Са'ляба*), яка вступила з тобою (*O, Муххамад*) в суперечку щодо свого чоловіка (*Аус, син Ас-Самита*, який сказав їй: «*Ви для мене – як спина моєї матері*». Це означає: «*Мені заборонено наблизатися до вас*». Це було *свого роду розлучення*, яке називається *Аз-Зигар*, що було поширеним серед арабів до пророцтва Мухаммада. Однак жінки не були вільними після цього «*розлучення*», вони не могли знову виходити заміж) і поскаржилася (*у молитвах*) Аллаху. Аллах чув ваш діалог (*i суперечку*), адже Аллах – Самі (*Той, Хто Чує*), Басир (*Той, Хто бачить*).

2. Ті з вас, які оголошують своїх дружин забороненими для себе (*називаючи їх своїми матерями*), вони (*дружини*) не матері для них. Взагалі їх матерями є тільки жінки, які їх народили (*i ніхто не може замінити їх*). Воістину, Аллах – Афув (*Поблажливий*), Гафур (*Прощаючий*).

3. Ті, які оголошують своїх дружин забороненими для себе, а потім відрікаються від сказаного (*тобто наближаються до своїх дружин знову*), для них (*покарання, араб. «Каффара», в такому випадку*) звільнити одного раба перш, ніж вони торкнуться один до одного. Цим вас закликають (*щоб ви не повторили такий проступок*), і Аллах відає (*дуже добре*) про те, що ви здійснюєте.

4. Якщо хтось не знаходить (*раба, якого звільнити або грошей, щоб звільнити раба*), то він повинен постити протягом двох місяців без перерви перш, ніж вони доторкнуться один до одного. А хто не здатний на це (*тобто на піstm*), той повинен нагодувати шістдесят Міскін (*нужденних*). Це робиться для того, щоб ви увірували (краще) в Аллаха і Його Посланця (*робити те, що Аллах велів і слідувати за Посланцем, і не повторювати гріх знову*). Такі обмеження Аллаха, а для невіруючих (*тих, хто відкинув те, що Аллах наказав*) уготовані болісні страждання.

5. Ті, які ворогують з Аллахом (*порушують Його заповіді і Його закони, слідуючи іншим законам, і відкрито ворогують проти Нього*) і Його Посланцем, будуть принижені (*і зганьблені*), як були принижені їхні попередники (*з інших народів*). Ми вже зіслали ясні Аяти (*докази, свідчення, вірші, уроки, ознаки, одкровення тощо, щоб довести, що закони Аллаха – істина*), а для невіруючих (*у ці аяти*) уготовані принизливі муки.

6. Того дня Аллах воскресить їх усіх (*В День Воскресіння*) і повідає їм про те, що вони вчинили (*про хороше і погане*). Аллах записав це (*в книгах їхніх хороших і поганих діянь*), а вони забули. Аллах – Свідок всілякої речі (*від Нього ніщо не сховається*).

7. Хіба ти не знаєш, що Аллаху відомо те, що на небесах, і те, що на землі? Не буває Наджви (*таємниці або приватної бесіди*) між трьома (*людьми*), щоб Він (*Аллах*) не був четвертим (*з Його знанням*); або (*немає* Наджви) між п'ятьма, щоб Він не був шостим (*з Його знанням*). Більше їх (*Наджва*) або менше – Він завжди з ними (*з Його знанням*), де б вони не були. А потім, у День воскресіння, Він повідає їм про те, що вони вчинили (*хороші і погані діяння*). Воістину, Аллах Алім (*знає*) про всяку річ.

8. Хіба ти не бачив (*O, Пророк*) тих (*юдеїв*), яким були заборонені (*і які були попереджені про*) Ан-Наджва (*таємні бесіди, тобто діяння, звичні для юдеїв: коли вони побачили проходячого повз них мусульманина, вони почали розмовляти таємно, стоячи перед мусульманином, підморгуючи один одному, наче лихословили про нього, це змусило мусульманина відчувати себе погано або ж подумати про те, що мусульманин страждає від чогось, але вони не кажуть від чого саме. Мусульманин пішов до Пророка скаржитися. Він попередив юдеїв і заборонив їм робити це знову*). Вони повертаються до того, що було їм заборонено (*і про що їх попередили*), і таємно перемовляються між собою (*Ан-Наджва*) про гріхи, ворожнечу і непокору Посланцю. Коли вони приходять до тебе, то вітають тебе не так, як вітає тебе Аллах (*коли юдеї прийшли до Пророка, вони вітали його словами «Ас-Сам Алейкум», що означає «смерть тобі», замість ісламського вітання «Ас-Салам Алейкум», що означає*

«мир тобі»), говорячи в душі: «Чому б Аллаху не покарати нас за те, що ми говоримо (*якщо Мухаммад дійсно Пророк?*)?» (*Але відповідь Аллаха така*) Досить з них геєни! Туди вони потраплять, і яке ж відразливе це місце приуття!

9. О, ті, які увірували! Коли ви таємно перемовляєтесь, то не говоріть про гріхи, ворожнечу і непокору Посланцю, а говоріть (*тільки*) про Аль-Бірр (*благочестя*) і Ат-Таква (*богобоязнь*) і бійтесь Аллаха, до Якого ви будете покликані.

10. Ан-Наджва [*таємна бесіда (у поганому значенні, тобто гріх тощо.)*] – від Шайтана (*сатани*), (*тобто від нашпітування сатани*), що прагне засмутити тих, які увірували. Але це анітрохи не зашкодить їм, якщо на то не буде дозволу Аллаха. Нехай же віруючі уповають тільки на Аллаха.

11. О ті, які увірували! Коли вас просять на зборах звільнити простір, то (*сидайте ширше*) звільните простір, і Аллах обдарує вас (*просторим*) місцем (*від Його милості, раєм або будь-яким добром*). Коли ж вам велять піднятися (*для молитви або будь-яких хороших справ*), то підіймайтесь. Аллах підносить за ступенями тих з вас, хто увірував, і тих, кому дароване знання. Аллах – Хабір (*Відаючий*) про те, що ви здійснюєте.

12. О ті, які увірували! Якщо ви (*хочете*) поговорити з Посланцем (*Мухаммадом про щось*) в таємниці, то попередьте вашу таємну бесіду милостинею (*бідним*). Так буде краще (*принесе вам хорошу нагороду*) і чистіше для вас. Але якщо ви нічого не знайдете, то Аллах – Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

13. Невже ви боялися випереджати вашу таємну бесіду (*з Пророком*) милостинею (*бідним*)? Якщо ви не зробили цього і Аллах прийняв ваше покаяння, то (*хоча б*) здійснійте намаз (*молитву*), виплачуйте закят (*щорічна обов'язкова милостиня*) і коріться Аллаху і Його Посланцю (*тобто здійснійте все те, що Аллах і Посланець вам веліли*). Аллах Хабір (*Відаючий*) про те, що ви здійснюєте.

14. Хіба ти (*O, Мухаммад*) не бачив тих (*лицемірів*), які мають Валя з людьми (*тобто дружать, захищають, тощо.*), на яких

(юдеїв) розгніався Аллах (*це стосується групи лицемірів, які стверджували, що вони мусульмани, розповідаючи секрети віруючих юдеям*)? Вони не відносяться ані до вас (*мусульманам*), ані до них (*юдеїв*). Вони дають неправдиві клятви (*що вони мусульмани і вони вірять в тебе, як Пророка*), знаючи (*що вони брешуть про те, у чому клянуться*).

15. Аллах приготував для них тяжкі муки. Воістину, кепсько те, що вони здійснюють (*лицемірство, обман по відношенню до мусульман, допомога і розповіді юдеям проти мусульман і неправдиві клятви*)!

16. Вони зробили свої (*неправдиві*) клятви щитом (*для своїх злодіянь*) і збили інших (*людей*) зі шляху Аллаха (*ісламу*). Для них уготовані принизливі муки.

17. Ні майно, ні діти нічим не допоможуть їм перед Аллахом (*від Його покарання*). Вони є обивателями Богню і залишаться там вічно.

18. Того дня, коли Аллах воскресить їх усіх (*для відповіді*), вони стануть клястися перед Ним (*що були віруючими*), подібно до того, як клянуться перед вами (*о, мусульмани*). Вони думають (*що їм є на що покластися*), (*вони думають, що їхня брехня не буде викрита і що вони зможуть продовжити свої нечестя, як і в земному житті*). Воістину, вони – брехуни.

19. Шайтан (*Сатана*) здолав їх і змусив їх забути про Зікро-Аллах (*згадування Аллаха*). Вони є послідовниками Шайтана (*Сатани*). Воістину, послідовники Шайтана (*Сатани*) – це ті, що потерпіли збиток.

20. Ті, які ворогують з Аллахом (*не слухаються Його велінь і Його законів, слідуючи іншим законам, і виявляють ворожість до Нього*) і Його Посланцем (*Мухаммадом*), опиняться в числі принижених (*як в земному, так і у наступному житті*).

21. Аллах наказав (*тобто постановив*) (*в аль-Лявх аль-Махфуз*): «Перемогу неодмінно одержимо Я і Мої посланці!» Воістину, Аллах – Кавій (*Всесильний*), Азіз (*Могутній*).

22. Ти не знайдеш (*о, Мухаммад*) людей, які вірують в Аллаха і Останній день, маючи прихильність (*любов, або маючи за авлія-*

захисників-друзів) тих, хто ворогує з Аллахом (*хто проявляє ворожнечу до Нього і Його релігії, і порушує Його заповіді і Його закони*) і Його Посланцем (*це не відноситься до немусульман, це відноситься до тих, хто виявляє ворожість до Аллаха і Його релігії і Його Посланця*), навіть якщо це будуть їхні батьки, сини, брати чи (*люди*) з родини. Аллах окреслив в їхніх серцях віру і зміцнив їх духом від Нього (*тобто керівництвом і перемогою над своїми супротивниками в мирському житті*). Він введе їх у Сади (*Раю*), в яких течуть ріки, і вони перебуватимуть там вічно. Аллах задоволений ними (*тобто Він радий за них, любить їх, прощає їх і приймає їх добре справи, і він ніколи не буде сердитися на них*), і вони задоволені Ім (*задоволені всім тим, що Він дав їм*). Вони є послідовниками Аллаха. Воістину, послідовники Аллаха – це ті, які досягли успіху.

Сура 59. «Зібрація»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Те, що на небесах, і те, що на землі славить Аллаха (*вони славлять ім’я Аллаха словами, які стверджують, що Йому не властиві жодні недоліки*). Він – Аль-Азіз (*Могутній, Непереможний*), Аль-Хакім (*Мудрий в Його судженнях, Його законах, Його правлінні... тощо*).

2. Він – Той, Хто вигнав невіруючих людей Писання з їхнього житла при першому зібрannі (*це про юдеїв племені Бану Ан-Надир, які порушили мирний договір із Пророком; вони намагалися вбити його, укладаючи союз із язичниками проти мусульман*). Ви не думали (*о, мусульмани*), що вони підуть (*зі своїх будинків, адже вони були сильні*). Вони ж думали, що їхні фортеці захиствять їх від Аллаха. Але Аллах вразив їх звідти, звідки вони не очікували, і поселив у їхні серця страх. Вони руйнують свої будинки власними руками (*бо Пророк дозволив*

кожному з них взяти з собою те, що його верблюд зможе понести) і руками віруючих. Прислухайтесь ж до повчання (попередження), о ті, хто володіє очима (щоб бачити)!

3. Якби Аллах не наказав (*постановив*) їм результат, то Він неодмінно покарав би їх у цьому світі. А в Останньому житті для них приготовані муки у Богні.

4. Це – за те, що вони стали проти (*з ворожістю*) Аллаха і Його Посланця (*вони порушили Його накази і закони, боролися проти Аллаха і Його Посланця*). Якщо ж хтось противиться Аллаху, то Аллах суворий у покаранні.

5. Чи зрубали ви (*о, мусульмани*) пальми (*ворога*), чи залишили їх стояти на їхніх стовбурах (*тому, що юдеї кидали стріли і камені з вершин своїх фортець, і пальми, і їхні сади допомагали їм у цьому*) – на те була воля Аллаха, щоб зганьбити нечестивців (*тих, хто відхилився від шляху Аллаха, злочинців, тих, хто наполегливий у своїй гріховності*).

6. І те, що Аллах дав як видобуток (*Аль-Фей, це означає видобуток без битви*) Своєму Посланцю (*Мухаммаду*) від них (*тобто все, що юдеї банду Ан-Надир залишили, а не взяли з собою після облоги мусульман*), ви (*о, мусульмани*) не скакали риссю ні на конях, ні на верблюдах (*тобто, ви нічого не шукали, ви отримали їх без бою*), але Аллах дарує Своїм посланцям владу, над ким побажає (*так само даруючи перемогу над тими, над ким побажає*). Аллах здатний на будь-яку річ.

7. Видобуток (*Аль-Фей*), який Аллах повернув Своєму Посланцю від жителів селищ, належить Аллаху, Посланцю (*тобто, має бути витрачений на користь мусульман*), родичам Пророка (*Посланця племені Бану Гашим і Бану Аль-Мутталіб, яким пророк заборонив приймати закят*), сиротам, Аль-Масакін (*нужденним*) і подорожнім (*які подорожують і потребують грошей*), щоб не дісталася вона (*тільки*) багатим серед вас. Беріть же те (*або виконуйте те*), що дав вам Посланець (*або наказав вам*), і стороніться того, що він заборонив вам (*не робіть цього*). Бійтесь Аллаха, адже Аллах суворий у покаранні.

8. (*Частина видобутку належить також*) бідним мугаджирам (*які переселилися з Мекки до Медіни*), які були вигнані зі своїх осель і позбавлені свого майна (*невіруючими з Мекки*). Вони прагнуть до милості Аллаха і достатку і допомагають Аллаху (*тобто підтримують Його релігію*) і Його Посланця. Вони є правдивими (*в тому, що вони говорять і що роблять*).

9. А ті (*Аль-Ансар – помічники – жителі Медіни*), які жили в домі (*в Медіні*) до них (*переселенців-мугаджирів*) і мали віру (*до переселення мугаджирів*), люблять тих, що переселилися до них і не мають заздрощів у серцях до того, що їм було дано (*мугаджирам від видобутку Бану Ан-Надир*) і не відчувають ніякої потреби у тому, що даровано їм. Вони віддають їм перевагу перед собою, навіть якщо вони самі потребують. А ті, що вбереглися від власної жадібності є успішними.

10. А ті, які прийшли (*в Іслам*) після них (*ансари і мугаджирі*), кажуть: «Господь наш! Прости нас і наших братів, якіувірували раніше нас! Не оселяй у наших серцях ненависті і заздрощів до тих, хтоувірував. Господь наш! Воістину, Ти – Рауф (*Жалісливий*), Рахім (*Милосердний*)».

11. Хіба ти не бачиш (*о, Мухаммад*), що лицеміри (*невіруючі з Мекки*) говорять своїм братам (*у невірі ії*) з числа людей Писання (*тобто юдеям Бану Ан-Надир*): «(*Клянемося Аллахом*), якщо вас виженуть (*мусульмани*), то ми підемо разом з вами (*також*) і ніколи нікому не підкоримося проти вас (*тим, хто скаже нам не підтримувати вас і не виходити разом із вами*). А якщо з вами битимуться, то ми обов’язково допоможемо вам». Аллах свідчить про те, що вони є брехунами (*у тому, що вони обіцяли юдеям Бану Ан-Надир*).

12. Якщо вони (*юдеї Бану Ан-Надир*) будуть вигнані, то (*звичайно*) ті (*лицеміри*) не підуть разом з ними (*як обіцяли*). Якщо з ними битимуться, то вони не допоможуть їм. А якщо (*навіть*) вони допоможуть їм (*лицемірам*), то повернуть назад (*вони втечуть уражені*), після чого вже ніхто не допоможе їм.

13. Воістину, (*о, мусульмани*) вони (*лицеміри*) страшаться вас в серцях сильніше, ніж Аллаха (*ніж їхня боязнь Господа*), оскільки

вони є людьми нерозуміючими (*величі і могутності Аллаха, і вони не бояться Його покарання*).

14. Вони не (*стануть*) битися з вами разом (*об'єднаними*), хіба що в укріплених селищах або за стін. Між собою у них жорстока ворожнеча. Ти гадаєш, що вони єдині, але (*насправді*) серця їхні роз'єднані. Це – тому, що вони є людьми нерозуміючими.

15. Вони (*юдеї Бану Ан-Надир*) подібні (*у тому, що покарання Аллаха зробило з ними*) до своїх нещодавніх попередників (*тобто до невіруючих Мекки і юдеїв Бану Кайнука*), які скуштували згубність своїх діянь (*своєї ворожості до Аллаха і Пророка*) і (*в наступному житті*) яким уготовані болісні страждання.

16. (*Лицеміри, невіруючі Мекки, які заманили юдеїв Бану Ан-Надир боротися проти Пророка і обіцяли їм, що вони будуть підтримувати їх*) подібні до Шайтана (*Сатани*), який говорить людині (*щоб заманити її*): «Не віруй!» Коли ж той (*чоловік*) стає невіруючим, Шайтан (*Сатана*) говорить: «Я не маю до тебе стосунку! Я боюся Аллаха, Господа світів (*людства і всього існуючого*)».

17. Кінцем тих і інших стане потрапляння у Вогонь (*де вони залишутися*) навічно. Це плата Аз-Залімін (*тобто кривдникам, беззаконникам, багатобожникам, невіруючим в Аллаха і в Його Єдність*)!

18. О ті, які увірували! Бійтесь Аллаха (*виконуйте Його веління і тримайтесь подалі від того, що Він заборонив*), і нехай душа подивиться на те, що вона приготувала (*з хороших і поганих вчинків у земному житті*) на завтрашній день. Бійтесь Аллаха, адже Аллах відає про те, що ви здійснюєте.

19. Не будьте подібні до тих, які забули Аллаха (*тобто не підкорилися Аллаху*) і яких Він (*Аллах*) змусив забути самих себе (*змусив їх забути праведні діяння, які вони здійснювали, які врятають їх від покарання Богом*). Вони є нечестивцями (*відхилившимися від шляху Аллаха, злочинцями, які перебувають у своїй гріховності*).

20. Обивателі Богню не рівні (*у долі*) мешканцям Раю (*які зостануться в благословенні*). Мешканці Раю успішні.

21. Якби Ми послали цей Коран на гору (*і можна було зрозуміти те, що написано, про обіцянку Раю і попередження про Вогонь*), то ти побачив би, як вона (*незважаючи на її міцність, розмір і міць*) смиренно розколюється від страху перед Аллахом. Такі притчі Ми наводимо людям для того, щоб вони врахували (*i подумали про це*).

22. Він – Аллах, і немає божества, гідного поклоніння, крім Нього, Він відає таємне і явне. Він – Ар-Рахман (*Милостивий*), Ар-Рахім (*Милосердний*).

23. Він – Аллах, і немає божества, гідного поклоніння, крім Нього, Аль-Малік (*Володаря усього*), Аль-Куддус (*Святого і Піднесеного*), Аль-Салам (*Того, Хто вільний від будь-яких пороків, Спокійного*), Аль-Мумін (*Того, Хто наділяє Своїх пророків чудесами і знаменнями, Оберігаючого*), Аль-Мугаймін (*Оберігача всіх Своїх творінь*), Аль-Азіз (*Могутнього, Непереможного*), Аль-Джаббар (*Того, Хто завжди переважає і Кому коряться усі творіння*), Аль-Мутакаббір (*Гордого Своєю величчю*). Пречистий Аллах і далекий від того, що вони долучають Йому в співтовариши.

24. Він – Аллах, Аль-Халік (*Творець*), Аль-Барі (*Той, Хто надає форму відповідно до місії, яку отримає кожна істота*), Аль-Мусаввір (*Даруючий вигляд*). У Нього – Аль-Асма Аль-Хусна (*найпрекрасніші імена*). Славить Його те, що на небесах і на землі (*вони славлять ім’я Аллаха словами, які стверджують, що Йому не властиві жодні недоліки*). Він – Аль-Азіз (*Могутній, Непереможний*), Аль-Хакім (*Мудрий*).

Сура 60. «Випробування»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. О ті, які увірували! Не беріть ворога Мого і ворога вашого (*тобто невіруючих і язичників Мекки*) своїм Авлія (*покровителем і помічником*). Ви відкриваєтесь їм з любов’ю (*i розповідаєте їм новини про Пророка і мусульман*), хоча вони не вірують в істину (*тобто в ісламське єдинобожжя, Коран і в Мухаммада*), і вигнали Посланця (*Мухаммада*) і вас (*з ваших будинків в Мецці*) [*тільки*] тому, що ви вірите в Аллаха, вашого Господа. Якщо ви (*виступили*), щоб битися на Моєму шляху і здобути Мою прихильність (*то не тримайте їх у Авлія*). Я знаю те, що ви приходите, і те, що ви оприлюдните. А хто з вас діє таким чином, той збився з прямого шляху.

2. Якщо вони випадково зустрінуться з вами, то вони виявляться (*поводитимуться*) вашими ворогами, будуть шкодити вам своїми руками і язиками (*вбивством, захопленням і образою вас*) і захочуть, щоб ви стали невіруючими.

3. Ні ваші родичі, ні ваші діти не допоможуть вам (*через те, що мусульманин приніс звістки мусульман до невіруючих, в обмін на збереження його родичів у Мецці*). У День воскресіння Він (*Аллах*) розсудить між вами. Аллах бачить те, що ви здійснюєте.

4. Прекрасним прикладом для вас були Ібрахім (*Авраам*) і ті, хто був з ним (*віруючі*). Вони сказали своєму народу: «Ми зрікаємося вас і тих, кому ви поклоняєтесь замість Аллаха. Ми відкидаємо вас, і між нами і вами встановилася ворожнеча і ненависть навіки, поки ви не повірите в Аллаха, Єдиного». (*З цього прикладу*) тільки Ібрахім (*Авраам*) сказав своєму (*невіруючому*) батькові (*тому що він сказав йому, до того, як підтвердив, що він був ворогом Аллаха, а коли він підтвердив, то відкинув його*): «Я обов’язково буду просити (*у Аллаха*) для тебе вибачення, але я не владний допомогти тобі перед Аллахом (*означає: я не можу ні допомогти, ні захистити тебе ні в чому від Аллаха*). Господь наш! На Тебе (*Одного*) покладаємо надію, до Тебе (*Одного*) ми звертаємося, і до Тебе (*Одного*) належить (*наше останнє*) прибуття (*у День Воскресіння*).

5. Господь наш! Не роби нас Фірт (*спокусою*) для тих, які не вірують (*означає: не дай їм перемогти, і тому кажуть: «Якби вони були на прямому шляху, ми б не перемогли їх»*), так їх невіра

збільшується). Господь наш, пробач нам, адже Ти – Аль-Азіз (*Могутній, Непереможний*), Аль-Хакім (*Мудрий*)».

6. Вони (*Ібрахім і віруючі з ним*) були прекрасним прикладом для вас – для тих, хто сподівається на (*зустріч з*) Аллахом і на Останній день. А якщо хтось відвернеться (*не стане наслідувати приклад Ібрагіма, приймаючи невіруючих як Авлія*), то Аллах – Аль-Азіз (*Багатий*), Аль-Хамід (*Достохвальний*).

7. Може бути, Аллах встановить дружбу між вами і тими, з ким ви воюєте (*можливо Він відкриє їхні серця ісламу*). Аллах – Кадір (*Здатний*) (*на це та багато іншого*). Аллах – Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

8. Аллах не забороняє вам бути добрими і справедливими з тими (*невіруючими*), що не билися з вами через релігію і не виганяли вас з ваших осель. Воістину, Аллах любить неупереджених (*тих, хто судить справедливо*).

9. Аллах забороняє вам бути з тими, які билися з вами через релігію, виганяли вас з ваших осель і сприяли вашому вигнанню, як з Авлія (*друзі, покровителі, опікуни. Забороняє повернутися до них в любові і допомагати їм, проти мусульман*). А ті, які беруть їх, як Авлія (*в помічники проти мусульман*), є Залімун (*несправедливими, порушниками, неслухняними Аллаху*).

10. О ті, якіувірували! Коли до вас прибувають віруючі жінки, то піддавайте їх випробуванню (*перевіряйте їх, щоб дізнатися їхню справжню віру*). Аллаху краще знати про їхню віру. Якщо ви дізнаєтесь, що вони є віруючими, то не повертайте їх до невіруючих (*чоловіків*), тому що вони не законні (*чоловіки*) для них, а вони для них – не законні (*дружини*). Повертайте (*невіруючим чоловікам*) те, що вони (*витратили для них*) на (*придане*). На вас не буде гріха, якщо ви одружитеся на них після сплати їхнього приданого. (*Також*) не чіпляйтесь за узи з невіруючими дружинами і вимагайте (*повернути*) назад те, що ви витратили (*на шлюбний подарунок жінці*). І нехай вони (*невіруючі*) вимагають те, що вони витратили (*на шлюбний подарунок для жінок, які прийняли іслам*). Таким є рішення Аллаха (*в цьому*). Він вирішує між вами. Аллах – Алім (*Знаючий*), Хакім (*Мудрий*).

11. Якщо якась із ваших дружин пішла від вас до невіруючих (*відступила від ісламу, і невіруючі не віддають вам назад шлюбний подарунок, який ви заплатили їм*), після чого ви здобули перемогу (*над невіруючими в битві*), то віддайте (*від видобутку, який ви отримали від невіруючих*) тим, дружини яких пішли, витрачений ними (*на їхній шлюбний подарунок*). Бійтесь Аллаха, в Якого ви віруєте.

12. О Пророк! Якщо до тебе прийдуть віруючі жінки, щоб дати Бай’а (*присягу, клятву, обіцянку*) в тому, що вони не будуть долучати співтоваришів до Аллаха (*в поклонінні*), красти, чинити перелюб, вбивати своїх дітей, і не стануть неправдиво приписувати тобі дітей, які не є твоїми (*усиновлені або з’явилися після перелюбу*), і не перечити тобі в Маруф (*благих справах, які ти наказуєш виконувати*), то прийми їх Бай’а (*присягу, клятву, обіцянку*) і попроси в Аллаха прощення для них. Воістину, Аллах – Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

13. О ті, які увірували! Не приймайте як Авлія (*друзів, покровителів, опікунів, помічників*) тих, на кого розгнівався Аллах. Вони втратили надію (*отримати щось хороше*) в Останньому житті, як невірні мешканці могил її втратили (*милість Аллаха, повернутися до мирського життя, щоб був шанс покаятися і віправити свою невіру*).

Сура 67. «Ряди»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Славить Аллаха те, що на небесах, і те, що на землі (*вони славлять ім’я Аллаха словами, які стверджують, що Йому не властиві жодні недоліки*). Він – Аль-Азіз (*Могутній, Непереможний*), Аль-Хакім (*Мудрий*).

2. О ті, які увірували! Чому ви говорите те, чого не робите? (*це попередження для тих, хто говорить щось, а робить інакше (як пораду), або не виконує цього взагалі (як обіцянку)*)

3. Велика ненависть Аллаха до того, що говорите те, чого не робите.

4. Воїстину, Аллах любить тих, які борються на Його шляху рядами (*рангами*), немов вони – міцна будова (*тобто солдати знаходяться поруч один з одним, утворюючи нерозривну структуру*).

5. Ось (*пам'ятаєте*) сказав Муса (*Мойсей*) своєму народу: «О мій народ! Чому ви завдаєте мені страждання (*своїми словами і діяннями*), знаючи, що я посланий до вас Аллахом?» Коли ж вони ухилилися (*від Істини, знаючи це, і наполягаючи на цьому*), Аллах опечатав їхні серця (*від отримання Керівництва, як покарання за заперечення Істини*). Аллах не веде прямим шляхом людей нечестивих (*які відвертаються від послуху Йому, тих, хто наполягає на здійсненні гріхів*).

6. А ось (*пам'ятай*) Іса (*Icус*), син Марьям (*Марії*), сказав: «О сини Ісраїла! Я посланий до вас Аллахом, щоб підтвердити правдивість того, що було в Таураті (*Торі, яка була послана Мойсеєві*) до мене, і щоб повідомити (*вам*) благу звістку про Посланця (*який прийде*) після мене, ім'я якого буде Ахмад (*одне із імен пророка Мухаммада*)». Коли ж він (*Ахмад, тобто Мухаммад*) з'явився до них із ясними знаменнями, вони сказали: «Це – очевидне чаклунство».

7. Хто ж може бути несправедливим до того, хто вигадує брехню про Аллаха (*приєднуючи рівних Аллаху в поклонінні*), коли його закликають до ісламу (*тобто закликають поклонятися Одному Аллаху*)? Аллах не веде прямим шляхом несправедливих людей (*язичників і невіруючих*).

8. Вони хотуть погасити світло Аллаха (*Коран*) своїми язиками (*своєї брехнею*), але Аллах збереже Своє світло (*тобто Його релігія продовжується, і буде продовжуватись до Кінця Світу, і ніщо її не зупинить*), навіть якщо (*це*) ненависно невіруючим.

9. Він – Той, Хто відправив Свого Посланця (*Мухаммада*) з вірним керівництвом (*Кораном*) і релігією істини (*ісламом*), щоб звеличити її над усіма іншими релігіями, навіть якщо (*це*) ненависно багатобожникам.

10. О ті, які увірували! Чи вказати вам на торгівлю, яка врятує вас від болісних страждань?

11. Віруйте в Аллаха і Його Посланця (*Мухаммада*) і бийтесь на шляху Аллаха своїм майном і своїми душами. Це буде краще для вас (*аніж земні блага*), якби ви тільки знали.

12. (*Якщо ви вчините так*), Він простить вам ваші гріхи, введе вас в (*Райські*) сади, в яких течуть ріки, і в прекрасні житла в (*Райських*) садах. Це – великий успіх.

13. І також (*Він дастъ вам*) інше (*милість*), що ви любите: допомогу від Аллаха (*і підтримка проти ворогів*) і близька Фатх (*перемога – триумфальний вхід до Мекки*). Розкажи ж (*Мухаммад*) благу звістку (*про перемогу і допомогу в мирському житті, і Рай в Наступному*) віруючим!

14. О ті, які увірували! Будьте помічниками (*в релігії*) Аллаха. Іса (*Icys*), син Марьям (*Mapiї*), сказав апостолам: «Хто буде моїм помічником (*в релігії*) на шляху до Аллаха?» Апостоли відповіли: «Ми – помічники Аллаха». Частина синів Ісраїла увірувала, а інша частина (*з них*) не увірувала (*кажучи неповажні слова про Icusa i його матір*). Ми (*тобто Аллах*) підтримали тих, які увірували (*що Icус був Посланцем і рабом Аллаха, з пророчою місією Мухаммада, адже він підтвердив свою віру в пророцтво Icusa*), в боротьбі з їхніми ворогами, і вони вийшли переможцями.

Сура 62. «Зібрація»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Те, що на небесах, і те, що на землі, славить Аллаха (*вони славлять ім'я Аллаха словами, які стверджують, що Йому не властиві жодні недоліки*) – Аль-Малік (*Володаря над усім*), Аль-Кудус (*Святого, Який не має вад*), Аль-Азіз (*Могутнього, Непереможного*), Аль-Хакім (*Мудрого*).

2. Він – Той, Хто відправив до неписьменних людей (*до арабів, які не могли ні читати, ні писати, і не отримували небесну книгу від Аллаха*) Посланця (*Мухаммада*) з їхнього середовища (*і для всього людства*). Він читає їм Його аяти (*тобто Корану*), очищає їх (*від бруду невір'я й багатобожжя, від неправильних вірувань і аморальності*) і навчає їх Писанню (*Корану, ісламському законодавству та ісламським законам*) і мудрості (*тобто Ас-Сунні: пророчій традиції пророка Мухаммада*), хоча раніше (*до місії Мухаммада*) вони перебували в очевидній омані.

3. А також (*дасть вищезгадані переваги*) іншим серед них (*тобто мусульманам, арабам і неарабам*), які не застали їх (*в релігії, тому що вони ще не народилися або ще не прийняли іслам*). Він – Аль-Азіз (*Могутній*), Аль-Хакім (*Мудрий*).

4. Така милість Аллаха (*місії Мухаммада*). Він дарує її, кому забажає (*серед Своїх рабів*). Аллах має велику милість.

5. Ті, кому було доручено (*дотримуватися*) Таурату (*Тори*) (*тобто підкорятися його заповідям і практикувати його закони*) і які не дотримувалися його (*тобто нехтували ним, не застосовували вчення на практиці*), подібні до осла, який везе на собі багато книг (*але не розуміє, що в них написано*). Яке ж кепське це порівняння з людьми, які вважають брехнею аяти (*вірші, докази, свідчення, знаки, одкровення*) Аллаха (*замість того, щоб отримати від них вигоду*)! Аллах не веде прямим шляхом несправедливих людей (*багатобожників, невіруючих*).

6. Скажи (*о, Мухаммад*): «О ви, юдеї (*які все ще знаходяться у своїй релігії, яку ви споторили, і жоден з вас не вірить ні в Ісуса, ні в Мухаммада*)! Якщо ви (*помилково*) вважаєте, що ви є Авлія (*обраною нацією, наближеними*) до Аллаха, ви одні, виключаючи (*всю*) (*решту людства*), то побажайте собі смерті, якщо ви говорите правду (*тобто побажайте зустрічі з Аллахом в майбутньому житті, для того, щоб отримати вашу добру*

винагороду, про яку ви говорите, замість цього мирського життя)».

7. Але вони ніколи не побажають цього (*смерті*) (і вони воліють мирського життя, а не наступного життя, боячись покарання Аллаха) через ті (*діяння*), що приготували їхні руки (*невіра і погані діяння*). Аллаху відомо про беззаконників (*злочинців, язичників, невіруючих*) (*тобто ніяка їхня несправедливість не сковається від Аллаха*).

8. Скажи (*їм*): «Смерть, від якої ви тікаєте, наздожене вас (*коли прийде ваш час*), після чого ви повернетесь (*у День Суду*) до (*Аллаха*), де викриється таємне і явне, і Він повідомить вам про те, що ви вчиняли (*у мирському житті*)».

9. О, ті, які увірвали (*мусульмани*)! Коли закликають на намаз (*Салят Аль-Джум'а*) в п'ятничний день, то спрямовуйтесь до Зікр-Аллах (*тобто слухайте релігійну промову (Хутба) у п'ятницю і моліться*). Залиште торгівлю (*і все інше, що ви робите*). Так буде краще для вас, якби ви тільки знали.

10. Коли ж намаз завершиться (*у п'ятницю*), то розійдіться по землі (*куди хочете*), шукайте милість Аллаха (*працюючи тощо*) і часто згадуйте Його, – може, ви досягнете успіху.

11. Коли ж вони (*кілька мусульман*) побачили торгівлю чи забаву (*прибуття торгового каравану, який супроводжується биттям в тамбур (барабан)*), вони розійшлися, кинувшись до неї, і залишили тебе (*о, Мухаммад*) стояти (*в той час, як ти вимовляв Хутбу*) під час п'ятничної молитви. Скажи: «Те, що в Аллаха (*нагорода і милості для вас*), краще забави і торгівлі, і Аллах – Найкращий із тих, хто дарує долю».

Сура 63. «Лицеміри»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Коли лицеміри приходять до тебе (*о, Мухаммад*), вони говорять (*тільки своїми язиками*): «Свідчимо, що ти – Посланець Аллаха». Аллах знає, що ти – Його Посланець, і Аллах свідчить, що лицеміри є брехунами (*бо вони говорять щось своїми язиками, в той час, як в їхніх серцях вони в цьому не переконані*).
2. Вони зробили свої клятви щитом (*свого лицемірства*) і збили інших (*людей*) зі шляху Аллаха. Воістину, кепсько те, що вони здійснюють!
3. Це – тому, що вони увірували (*тільки своїми язиками*), а потім стали невіруючими (*відкинули віру всередині себе*). Потім їхні серця були опечатані (*Аллахом*), і тепер вони не розуміють.
4. Коли ти дивишся на них, їхні тіла (*їхній вид*) захоплюють тебе. Коли вони говорять, ти слухаєш їх слова (*через красномовність їхніх слів, в той час як їхні серця порожні – без віри, а їхні розуми порожні – без розуміння і корисного знання, ось так*). Вони подібні до притулених колод (*до стіни, тому що вони не можуть стояти самі по собі, вони не мають цінності і порожні зсередини*). Всякий крик вони вважають зверненим проти них (*через їхнє боягузство*). (*Взагалі*) вони є ворогами – стережися ж їх. Хай погубить Аллах! До чого ж вони відвернуся від істини (*i перейшли на шлях лицемірства та омані*)!
5. Коли їм кажуть: «Прийдіть (*у смиренні*), щоб Посланець Аллаха попросив для вас прощення (*у Аллаха*)», – вони хитають головою, і ти (*о, Пророк*) бачиш, як вони гордо відвертаються.
6. Попросиши ти (*о, Мухаммад*) для них вибачення чи не станеш просити для них вибачення – їм все одно. Аллах не простить їх. Воістину, Аллах не веде прямим шляхом несправедливих людей (*які відхиляються від покори Аллаху і наполягають на здійсненні гріхів*).
7. Саме вони (*ці лицеміри*) говорять (*мешканцям Медіни, ансарам*): «Не жертвуйте на користь тих, хто біля Посланця Аллаха (*які відхиляються від покори Аллаху і наполягають на здійсненні гріхів*), поки вони не покинуть його». Аллаху належать скарбниці небес і землі, але лицеміри не розуміють (*цього*).

8. Вони (*лицеміри*) говорять: «Коли ми повернемося до Медіни, то могутні серед нас (*Абд Аллах, син Убая, син Салюля лідера лицемірів в Медіні і їхніх послідовників*) неодмінно виженуть звідти принижених (*менших*) (*Мухаммада і його послідовників*)». Могутність (*i сила i слава*) притаманні Аллаху, Його Посланцю і віруючим, але лицеміри не знають (*цього*).

9. О, ті, які увірували! Нехай ваше майно і ваші діти не відволікають вас від Зікр-Аллах (*згадування Аллаха і Його прославлення*). А ті, які не діють таким чином, виявляться тими, що потерпіли збиток.

10. Витрачайте (*на благодійність*) з того, чим Ми вас наділили, до того, як вас спіткає смерть і ви скажете: «Господи! Надай мені недовгу відстрочку (*до моєї смерті*), і я буду роздавати милостиню і стану одним із праведників (*тобто творить добре справи*)».

11. Аллах не надасть відстрочки (*в смерті*) душі, якщо настав її час. Аллах (*добре*) відає про те, що ви здійснюєте.

Сура 64. «Взаємний Обман»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Славить Аллаха те, що на небесах, і те, що на землі (*вони славлять ім’я Аллаха словами, які стверджують, що Йому не властиві жодні недоліки*). Йому належить влада і усі подяки (*i хвала*). Він здатний на всяку річ.

2. Він – Той, Хто створив вас. Серед вас є невіруючі, і серед вас є віруючі. Аллах Басир (*бачить все*), що ви здійснюєте.

3. Він створив небеса і землю в істині (*із великою мудрістю*), надав вам вигляд і зробив ваш вигляд прекрасним. До Нього належить прибуття (*усіх істот, щоб винагородити праведників і покарати невірних*).

4. Він знає про те, що на небесах і на землі, і знає про те, що ви приховуєте і що оприлюдните. Аллах відає про те, що в грудях (*i в серцях людей*).

5. Хіба до вас не дійшли розповіді про тих, що не увірували в минулому і вкусили згубні наслідки свого невіри (*у мирському житті*)? Їм (*у Наступному Житті*) уготовані болісні страждання.

6. Те (*що з ними сталося в мирському житті, і те, що трапиться з ними в потойбічному світі*) – за те, що посланці приходили до них з ясними доказами (*зnamеннями і чудесами*), а вони говорили (*заперечуючи*): «(Невже) люди (*як ви, зможуть*) повести нас прямим шляхом?» Вони не увірували і відвернулися (*від істини*). Аллах не потребує (*ix*), адже Аллах – Ганій (*Багатий*), Хамід (*Достохвальний*).

7. Невіруючі (*помилково*) вважають, що вони не будуть відроджені (*для відповіді*). Скажи (*їм, о, Мухаммад*): «Навпаки, клянусь моїм Господом, ви (*неодмінно*) будете відроджені, а потім вам неодмінно повідомлять про те (*і нагородять за те*), що ви вчинили. Це для Аллаха легко».

8. Повірте ж (*о, ідолопоклонники*) в Аллаха, Його Посланця (*Мухаммада*) і світло, яке Ми послали (*на землю*). Аллах Хабір (*Знаючий*) про те, що ви здійснююте.

9. (*I пам'ятайте*) в той день Він збере вас для Дня збору. Це буде День взаємного наділення (*тобто День збитку невіруючих і підсилення для віруючих. Невіруючі будуть відрізнятися від віруючих, вони увійдуть до Пекла, в той час як віруючі увійдуть до Раю. Невіруючі пошкодують про втрату Раю, і віруючі будуть жалкувати, що не зробили більше добрих справ*). Тим, хто увірував в Аллаха і діяв праведно, (*Аллах*) пробачить гріхи і введе їх у (*Райські*) сади, в яких течуть ріки. Вони перебуватимуть там вічно. Це – великий успіх!

10. А ті, які не увірували і визнали брехнею Наші аяти (*докази, уроки, знаки, одкровення тощо.*), стануть обивателями Вогню. Вони перебуватимуть там вічно. Яке ж погане це місце приуття!

11. Будь-яке нещастя осягає (*когось*) тільки з волі Аллаха [*тобто Рішення і Кадар (божественне передвізначення)*]. Серце того, хто увірував в Аллаха, Він наставляє на прямий шлях (*на прийняття Божественних настанов і на те, щоб робити все, що їм наказано, що вже приписав для нього Аллах*). Аллах знає про всяку річ.

12. Коріться (*о, люди*) Аллаху і коріться Посланцю (*Мухаммаду*). Якщо ж ви відвернетесь, то ж на Нашого Посланця покладено лише ясну передачу одкровення.

13. Аллах – немає божества, гідного поклоніння, крім Нього. Нехай же віруючі уповають тільки на (*Одного*) Аллаха (*у всіх своїх справах*).

14. О ті, які увірували! Воістину, серед ваших дружин і ваших дітей є вороги вам (*ти, хто може зупинити вас від послуху Аллаху*). Остерігайтесь їх (*і не піддавайтесь їм*). Якщо ж ви будете поблажливі (*до них, не караючи їх за проступки*), проявите великородність і вибачите їхні (*помилки*), то Аллах – Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

15. Воістину, ваше майно і ваші діти є Фітною (*спокусою для вас*). У Аллаха ж є велика нагорода (*Рай тим, хто кориться Аллаху, а не комусь іншому*).

16. Бійтесь Аллаха в міру своїх можливостей (*тобто дотримуйтесь Його заповідей, сподіваючись на його винагороду, і тримайтесь подалі від того, що Він заборонив, побоюючись Його покарання*), слухайте (*Пророка*), коріться (*його велінням*) і витрачайте (*на благодійність*). А тим, хто біжить від власної жадібності гарантований успіх.

17. Якщо ви (*о, мусульмани*) дасте Аллаху прекрасну позику (*тобто віддасте на благодійність на шляху Аллаха з доброю і вірністю*), то Він примножить її для вас і простить вас. Аллах – Шакур (*Вдячний тим, хто дає милостиню, Він збільшує їхні справи і примножує нагороду*), і Халім (*Витриманий*),

18. (*Аллах*) Той, Хто відає таємне і явне, Аль-Азіз (*Могутній, Непереможний*), Аль-Хакім (*Мудрий*).

Сура 65. «Розлучення»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. О Пророк! Коли ви (*віруючі*) даєте (*своїм*) дружинам розлучення, то розлучайтесь в (*початку*) Ідда протягом (*встановленого терміну очікування*, який починається з моменту, коли чоловік оголошує про розлучення в усній формі, за умови того, що жінка не знаходитьться в періоді менструації в момент оголошення і чоловік не мав статевих зносин із нею з моменту її попереднього менструального періоду, так що вони можуть бути впевнені в тому, вагітна вона чи ні), ведіть рахунок цього (*терміну*) Ідда (*бо впродовж цього періоду чоловік може скасувати розлучення і повернути жінку назад до шлюбу, і, крім того, жінка не може вийти заміж за іншого чоловіка, поки цей період не закінчиться*) і бійтесь Аллаха, вашого Господа (*о, мусульмани*). Не виганяйте їх з їхніх будинків (*у період Ідда дружина має право на перебування в будинку чоловіка, і він не може вигнати її*), і нехай вони не виходять з них (*протягом Ідда*), якщо тільки вони не вчинять якусь гидоту (*незаконний статевий контакт*). Такі обмеження (*закони*) Аллаха. Хто переступає обмеження Аллаха, той чинить несправедливо стосовно до себе. Ти (*той, хто розлучається з дружиною*) не знаєш (*що може трапитися*), Аллах, можливо, після цього (*розлучення*) вирішить інакше (*зробить те, що ти не очікуєш, наприклад змусить тебе почувати жаль або нове прагнення до твоєї дружини*).

2. Коли для них (*буде*) підходити встановлений термін, залиште їх у себе (*у подружньому житті*) по-хорошому (*ставтесь до них найкращим чином і витрачайте на них*) або ж відпустіть по-хорошому (*дайте їм всі їхні права і не заподіюйте їм ніякої шкоди*). Покличте свідками двох справедливих мужів з вас (*мусульман*) і будьте (*свідками*) заради Аллаха (*кажіть правду, так, наче б ви стояли перед Ним*). Таким є (*веління Аллаха*)

научування для тих, хто вірує в Аллаха (*слідуючи Його велінням і уникаючи того, що Він заборонив*) і в Останній день. Тому, хто боїться Аллаха, Він створює (*вихід*) з положення (*будь-якої складності*)

3. І наділяє його (*доброю*) долею звідти, звідки він навіть не очікує. Тому, хто уповає на Аллаха, досить Його. Аллах доводить до кінця Свою справу. Аллах встановив міру для кожної речі.

4. Для тих з ваших жінок, у яких припинився (*період*) менструації, якщо ви сумніваєтесь (*в їхніх періодах*), встановлений для розлучення термін (*Ідда*) дорівнює трьом місяцям, (*як і для тих, у яких не було менструації (тобто, якщо вони ще незрілі)*). Їх *Ідда так само становить три місяці*). Для вагітних термін Ідда (*приписаний період*) встановлений доти, поки вони не звільняться від тягаря. Тому, хто боїться Аллаха (*слідуючи Його велінням і уникаючи того, що Він заборонив*), (*Аллах*) полегшує справи (*в цьому житті і наступному*).

5. Таким є веління Аллаха (*щодо розлучення і Ідда*), яке Він послав вам (*на землю*). Тому, хто боїться Аллаха (*слідуючи Його велінням і уникаючи того, що Він заборонив*), Він простить зло і збільшить нагороду (*в цьому житті і наступному*).

6. Поселяйте їх (*розлучених жінок в період Ідда*) там, де ви живете самі – за вашим достатком (*тобто ви зобов'язані витрачати на них відповідно до ваших можливостей*). Не завдавайте їм шкоди (*і не турбуйте їх*), бажаючи утруднити їхнє життя (*щоб змусити їх піти з вашого будинку*). Якщо вони вагітні, то утримуєте їх, поки вони не позбавляться тягаря. Якщо (*після народження*) вони годують грудьми для вас, то платіть їм винагороду і радьтесь між собою по-хорошому (*і справедливо*). Якщо ж ви станете обтяжувати один одного (*тобто ви не згодні і сперечаєтесь, наприклад, якщо мати відмовляється годувати дитину, або вона вимагає велику суму грошей, щоб робити це*), то годувати для нього (*батька дитини*) буде інша жінка.

7. Нехай той, що володіє статком витрачає (*на розлучену дружину і свою дитину*) згідно зі своїми можливостями. А той, хто обмежений у коштах, нехай витрачає з того, чим його

обдарував Аллах. Аллах не покладає на людину понад те, що Він дарував їй. Після тяготи Аллах створює полегшення.

8. Скільки міст (*народів*) не послухалися (*в гордості*) повелінь свого Господа і Його Посланців! Ми представили їм суворий рахунок (*тобто покарання в цьому житті*) і піддали їх жахливим мукам (*у Пеклі в Наступному житті*).

9. Вони скушували згубні наслідки своїх діянь (*невіри*), і результатом їхніх діянь (*невіри*) став збиток (*руйнування в цьому житті і вічне покарання у майбутньому житті*).

10. Аллах приготував для них тяжкі муки. Бійтесь ж Аллаха (*дотримуючись Його веління і уникаючи того, що Він заборонив*), о віруючі, що володіють розумом. Аллах вже послав вам (*на землю*) нагадування (*цей Коран*) –

11. (*I Він також відправив*) Посланця (*Мухаммада*), який читає вам ясні аяти Аллаха (*Коран*), який пояснює (*для вас, що є істина, а що брехня, і містить чітки роз'яснення*) щоб вивести тих, які увірували і здійснювали праведні діяння, із темряви (*багатобожжя і невіри*) (*і привести їх*) до світла (*ісламського єдинобожжя*). Тих, які увірували в Аллаха і діяли праведно, Аллах введе у (*Райські*) сади, в яких течуть ріки. Вони (*віруючі*) зостануться там вічно. Аллах вже зробив їхню долю прекрасною (*в Раю*)!

12. Аллах – Той, Хто створив сім небес і стільки ж земель (*тобто сім*). Повеління сходить між ними (*небесами і землею*), щоб ви знали, що Аллах здатний на всяку річ і що Аллах обіймає (*Своїм*) знанням всяку річ.

Сура 66. «Заборона»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. О, Пророк! Чому ти забороняєш (*собі*) те, що дозволив тобі Аллах, прагнучи догодити своїм дружинам? Аллах – Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

2. Аллах встановив для вас (*о, мусульмани*) шлях звільнення від ваших (*невиконаних*) клятв (*нагодувати десять бідних людей або дати їм одяг, або звільнити раба, але якщо ви не можете дозволити собі щось із цього, то необхідно постити протягом трьох днів*). Аллах – ваш Аль-Мавля (*Господь, Захисник, Покровитель ваших справ*). Він – Аль-Алім (*Всезнаючий*), Аль-Хакім (*Мудрий*).

3. Ось (*пам'ятаєте*) Пророк повірив таємницю одній зі своїх дружин (*Хафсі*). Коли ж вона розповіла її (*інший, тобто Аїши*), і Аллах відкрив це йому, (*тоді*) він (*Пророк*) дав знати (*Хафсі*) про частину того (*що вона розповіла Аїши*) і приховав іншу частину (*з доброти*). Вона (*Хафса*) сказала: «Хто повідомив тобі про це?» Він сказав: «Мені повідомив Аль-Алім (*Знаючий*), Аль-Хабір (*Відаючий*)».

4. Якщо ви обидві (*Аїша і Хафса*) розкаєтесь перед Аллахом (*у тому, що ви скоїли, так буде краще для вас*), бо ж ваші серця вже ухилилися вбік (*того, що не подобається Пророку*). Якщо ж ви станете підтримувати одна одну проти нього (*Мухаммада*), то ж йому протегує Аллах (*Господь, Захисник*), а Джибріль (*Гавріїл*) і праведні віруючі є його друзями. А окрім того, ангели допомагають йому.

5. Якщо він (*Пророк*) розлучиться з вами (*усіма*), то його Господь може замінити вас дружинами, які кращі від вас, і будуть мусульманками (*покірними Аллаху*), віруючими (*в Аллаха і Його Пророка*), покірними, які каються, тими, що поклоняються та постять (*на шляху Аллаха*), як тих, що вже були заміжні, так і незайманих.

6. О, ті, якіувірували! Оберігайте себе і свої сім'ї (*через поклоніння Аллаху*) від Вогню (*Пекла*), розпалювати який будуть людьми і камінням. Над ним є (*призначени*) ангели суворі й сильні (*в чиї обов'язки входить мучити обивателів Вогню*). Вони не відступають від велінь Аллаха і виконують все, що їм велено.

7. (У наступному житті буде сказано невіруючим, при їх прийомі до Богню) О, ті, які не увірували! Не виправдовуйтесь сьогодні. Вам віддають (карають) тільки за те, що ви здійснювали.

8. О, ті, які увірували! Розкайтесь перед Аллахом щиро! Може бути, ваш Господь простить ваші злидні і введе вас у (Райські) сади, в яких течуть ріки, в той день, коли Аллах не зганьбить Пророка (Мухаммада) і тих, хто увірував разом з ним (чи: Аллах вшанує Пророка і тих, хто повірив разом із ним). Їхнє світло буде сяяти перед ними і справа. Вони скажуть: «Господь наш! Дай нам світла сповна [і не відкладай, поки ми не перетнемо Сират (міст через геєну вогненну) безпечно, вони говорять так, тому що вони бачать, що світло для лицемірів було відкладене] і прости нас. Воїстину, Ти здатний на всяку річ».

9. О, Пророк! Бийся з невіруючими і лицемірами і будь суворий із ними. Їхнім притулком (в Наступному житті) буде Геєнна. Яке ж погане це місце прибууття!

10. Аллах навів як приклад про невіруючих (що доводить, що сімейні відносини з пророками не вигідні тим, хто здійснює злодіяння) дружину Нуха і дружину Лута. Обидві були заміжні (під заступництвом) за людьми з числа Наших праведних рабів. Вони обидві зрадили їх (своїх чоловіків, заперечуючи їхнє вчення), і ті (Нух і Лут) не врятували їх (невірних дружин) від (покарання) Аллаха. (Їм) було сказано: «Увійдіть у Вогонь разом з тими, хто входить туди».

11. Аллах навів як приклад про віруючих (що доводить, що сімейні відносини з невірними не зашкодять нікому, хто робить добре справи) дружину Фараона. Ось вона сказала: «Господи! Спаси мене від Фараона і його діянь! Виведи для мене будинок в Раю біля Тебе і спаси мене від несправедливих людей (язичників, несправедливих і невіруючих)!»

12. I (Він також говорив у якості гарного прикладу для мусульман) про Маріям (Марію, мати Ісуса), дочку Імрана, яка зберегла цнотливість, і Ми вдихнули через нього (через виріз на її одязі) за допомогою Нашого Духа (тобто Джібріля) (Аллах наказав Джібрілю дихати в її одяг, і так вона зачала). Вона

увірувала в Слова свого Господа і Його Писання і була однією з покірних (*Аллаху*).

Сура 67 «Влада»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Благословенний Той, у Чий Руці влада (*Йому належать Правління, Порядок, Заборони і вся Сила*), Кадір (*Здатний*) на будь-яку річ,
2. Хто створив смерть і життя, щоб випробувати вас і побачити, чиї діяння виявляться кращими. Він - Аль-Азіз (*Могутній*), Аль-Гафур (*Прощаючий*).
3. Він створив сім небес (*одне над іншим*). У творінні Ар-Рахман (*Милостивого*) ти не побачиш жодної недоладності. Поглянь ще раз (*на небо*). Чи бачиш ти якусь тріщину?
4. Потім поглянь ще раз і ще раз (*один за іншим*), і твій погляд повернеться до тебе приниженим (*не знайшовши вади*) і стомленим.
5. Воістину, Ми прикрасили найближче небо світильниками (*зіrkами*) і встановили їх (*світильники*) для метання (*палаючих метеоритів*) у Шайтанів (*дияволів*) (*щоб не дати їм підслуховувати*). Ми приготували для них муки в Полум'ї.
6. Для тих, хто не увірвав в свого Господа (*Аллаха*), приготовлені муки в Пеклі. Яке ж погане це місце прибуття!
7. Коли їх кинуть туди, вони почують, як воно реве (*жахливо, страхітливо*), коли кипить (*люто*).
8. Він (*Вогонь*) готовий розірватися від люті (*на невірючих*). Кожен раз, коли туди кидатимуть натовп, варта питатиме їх: "Хіба до вас не приходив застерігач (*щоб попередити про це покарання*)?"

9. Вони скажуть: "Звичайно, застерігач приходив до нас, але ми визнали (*його*) брехуном і сказали: "Аллах нічого не посилив (*на Землю*) нічого (*ніякого одкровення*), а ви лише перебуваєте у великій омані".

10. Вони скажуть: "Якби ми прислухалися і були розважливі (*у тому, що почули*), то не опинилися б серед мешканців Полум'я".

11. Вони зізнаються в своєму гріху. Геть же, мешканці Полум'я (*від прощення Аллаха*)!

12. Воістину, тим, які бояться свого Господа, не бачачи Його на власні очі (*тобто вони поклоняються Йому навіть не бачивши Його, чи Його покарань, які Він встановив за злочини, і вони віддаляються від Його заборон, навіть коли поруч немає інших людей, тобто вони не поклоняються Йому задля слави*), уготовані прощення (*від Аллаха*) і велика нагорода (*Рай*).

13. Зберігаєте свої промови в секреті або ж говорите про них вголос, Він відає про те, що в грудях (*людей*).

14. Невже цього не буде знати Той, Хто створив (*всі діяння Своїх творінь*), якщо Він - Аль-Латиф (*Найдобриший до Своїх рабів*), Аль-Хабір (*Обізнаний про все*)?

15. Він - Той, Хто зробив землю покірною (*заселеною і стабільною*) для вас (*легкою для вас в ходьбі, житті, вирощуванні рослин тощо*). Ідіть же по світлу й споживайте з наділу, і до Нього ви будете зібрані після воскресіння (*з могил*).

16. Невже ви впевнені в тому (*о, невіруючи Мекки*), що Той, Хто на небі (*Аллах*), не змусить землю поглинути вас? Адже тоді вона завагається.

17. Невже ви впевнені в тому, що Той, Хто на небі, не нашле ураган з камінням (*на вас*)? Скорі ви дізнаєтесь, яке (*правдиве*) Моє застереження (*тобто його наслідки*)!

18. Ті, що жили до них, визнали це (*Мое послання*) брехнею. Яким же (*жахливим*) було Моє викриття (*покарання*)!

19. Невже вони не бачили над собою птахів, які простягають і складають крила? Ніхто не утримує їх, крім Ар-Рахман (*Милостивого*). Воістину, Він бачить всяку річ.

20. Хто може стати вашим військом (*підтримуючим і оберігаючим*) і допомогти вам (*як ви стверджуєте*) без (дозволу) Ар-Рахман (*Милостивого*) (якщо Аллах захоче *нашкодити вам*) (*тобто поверніть свої обличчя до Аллаха, Єдиного, Хто може підтримати вас, і відверніть їх від брехливих покровителів, не здатних підтримати вас, якщо Аллах захоче вам *нашкодити**). Воїстину, невіруючі спокушені!
21. Хто може наділити вас (*наділом і добром*), якщо Він перестане наділяти вас Своєю долею? Але вони (*невіруючі*) продовжують заноситися і (*вони*) тікають (*від правди*).
22. Хто ж слідує більш правильним шляхом: блукаючий з опущеною головою (*не бачачи куди йде*) або (*той, що бачить і*) що йде, випроставшись, прямим шляхом (*тобто слідує ісламському єдинобожжю*)?
23. Скажи: "Він - Той, Хто створив вас і наділив вас слухом (*вухами, щоб чути*), зором (*очима, щоб бачити*) і серцями (*щоб сприймати*). Як же мала ваша (*невіруючих*) подяка (*за те, чим Він наділив вас*)!"
24. Скажи: "Він - Той, Хто розселив вас по землі, і до Нього ви будете зібрані (*в наступному житті*)".
25. Вони кажуть (*невіруючі*): "Коли ж настане обіцянне (*День воскресіння*), якщо ви (*о, мусульмани*) говорите правду?"
26. Скажи (*о, Мухаммад*): "Знання про це (*точний час*) - у Аллаха, а я - лише застерігач (*який застерігає ясно*)".
27. Коли вони (*невіруючі*) побачать його (*покарання у День воскресіння*) поблизу від себе, обличчя невіруючих засмутяться, і тоді скажуть (*їм*): "Ось те (*виконання обіцянки*), що ви закликали (*коли ви кидали виклик пророкам, говорячи «Дай нам побачити твоє покарання, якщо ти правдивий»*)!"
28. Скажи (*о, Мухаммад, невіруючим*): "Як ви думаете, якщо Аллах знищить мене і тих, хто зі мною (*як ви сподіваєтесь*), або помилує нас, то хто захистить від болісних страждань невіруючих?"

29. Скажи: "Він - Ар-Рахман (*Милостивий*)! Ми увірували в Нього і уповаємо тільки на Нього (*у всіх своїх справах*), і ви дізнаєтесь (*о, невіруючі, коли побачите покарання Аллаха*), хто перебуває в очевидній омані".

30. Скажи (*о, Мухаммад, невіруючим*): "Як ви думаете, якщо (*вся*) ваша вода піде глибоко (*під землю, так, що ви не зможете її дістати*), то хто подарує вам потік (*джерельної*) води (*прямо перед вашими очима*)?"

Сура 68 «Простина для Письма»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Нун (*арабська літера*) [ці букви (*Нун, тощо*) є одним із чудес Корану і тільки (*Одному*) Аллаху відомо їхнє значення]. (*Клянусь* письмовою тростиною і тим, що вони (*ангели*) пишуть (*у Книзі записів людських діянь*)!]

2. Ти (*о, Мухаммад*) по милості (*місії і послання*) свого Господа не є одержимим (*це відповідь невіруючим, які стверджували, що Мухаммад став одержимим після того, як почав проповідувати Послання Аллаха*).

3. Воістину, нагорода твоя (*о, Мухаммад*) невичерпна.

4. Воістину, твій норов (*о, Мухаммад*) чудовий.

5. Ти побачиш, і вони теж побачать,

6. Хто із вас біснуватий.

7. Твій Господь краще знає тих, хто збився із Його шляху, і краще знає тих, хто слідує прямим шляхом.

8. Тому (*о, Мухаммад*) не корися тим, хто звинувачує тебе у брехні (*тебе і твої дії*)!

9. Вони хотіли б, щоб ти був поступливий (*тобто вони хочуть, щоб ти пішов на компроміс в релігії із ввічливості, стверджуючи*

те, що вони роблять у своїй релігії), і тоді вони теж стали б поступливі (з тобою).

10. Не корись (*о, Мухаммад*) всякому, хто дарма клянеться, мерзенному,

11. Язикатим, що розносять плітки (*про деяких людей іншим, бажаючи зруйнувати їхні стосунки*),

12. Тим, що скупляється на добро, злочинцям, грішникам,

13. Жорстокому (*у спростуванні Істини*), до того ж самозванцю (*незаконно народженному*),

14. Навіть якщо він буде багатий і матиме синів (*він буде несправедливим і стане гордо заперечувати Істину*).

15. Коли йому читають Наші аяти (*з Корану*), він говорить (*звинувачуючи їх у брехні*): "Казки стародавніх народів!"

16. Ми затавруємо його хобот (*ніс*) (*печаткою, що залишииться навічно, так, що він буде впізнаваний за зло, що заподіяв*) (*вищезгадані аяти вказують на Аль-Валіда бін Мугіру, який був дуже жорстоким ворогом Пророка*).

17. Воістину, ми піддали їх (*багатобожників з Мекки*) випробуванню, подібно до того, як ми піддали випробуванню власників саду, коли вони присягнулися, що вранці вони неодмінно зірвуть (*зберуть*) плоди, (*тому що тільки вони володіють фруктами і захищають їх від бідних, тоді як їхні батьки, перед смертю, наказали віддати частину фруктів бідним*)

18. Але не зробили винятку (*не давши бідним взяти свою частину, яка була виділена їм, і не сказавши: "Ін ша Аллах" – "Якщо того забажає Аллах"*).

19. Тоді їхній (*сад*) вразила кара (*вогонь*) від твого Господа (*вночі і спалила його*) поки вони спали.

20. До ранку (*сад*) був похмурий (*спалений*), подібно чорній ночі (*був повністю погублений*).

21. А на світанку вони стали звати один одного:

22. (*Говорячи*) "Ідіть (*рано*) на вашу ріллю, якщо ви хочете зірвати плоди (*фрукти*)!"
23. Вони вирушили туди (*швидко*), розмовляючи пошепки:
24. "Не впускайте сьогодні до себе (*в сад*) *Міскіна (бідняка)*".
25. Вони йшли з твердим (*і несправедливим*) наміром (*не дозволити біднякам взяти плоди з саду*) і вважали, що у них достатньо сил (*тобто вони були повністю впевнені у своїй силі*).
26. Коли ж вони побачили його (*сад*), вони сказали: "Ми збилися зі шляху (*ми втратили дорогу і прийшли до чужого саду, не нашого*)!"
27. (*Коли вони переконалися в тому, що це їхній сад, вони сказали:*) О ні! Ми позбулися цього (*плодів, через наші погані наміри*)".
28. (*Тоді*) кращий із них сказав: "Хіба я не говорив вам, що треба було прославити (*Аллаха, Якому не притаманні жодні недоліки, які були у вас, і дякувати Йому за те, що Він дав вам, і шукати Його прощення і говорити: "Ін Ша Аллах" – "Якщо забажає Аллах", підпорядковуючи свою волю волі Аллаха? Тоді нічого цього не сталося б!*) "
29. Вони сказали (*в страху*): "Пречистий наш Господь (*щоб не трапилося, ми заслужили це*)! Ми були несправедливі".
30. Вони стали докоряти один одного
31. І сказали: "Горе нам! Ми переступили межі дозволеного (*відштовхуючи бідняків і не корячись Аллаху*)."
32. Бути може, Господь наш дасть нам натомість (*сад*) кращий (*після того, як ми визнали свій гріх і покаялись Йому*). Воістину, ми звертаємося до нашого Господа (*бажаючи добра і того, щоб Він простив нам наші гріхи і винагородив нас у Наступному житті*)".
33. Такими були покарання (*в цьому житті для людей, які не слідували наказам Аллаха і не підкорилися Йому, відштовхуючи бідних від багатства*), а муки в Останньому житті будуть ще більшими (*гіршими*)! Якби тільки вони знали (*вони б відвернулися від усього цього*)!

34. Воїстину, для богобоязливих у їхнього Господа приготовлені Сади блаженства (*Рай*).

35. Невже (це можливо, що) Ми мусульмани (віруючі, послідовники ісламського єдинобожжя, ті, що вчиняють праведні діяння) будуть прирівняні до грішників (багатобожників і невіруючих)?

36. Що з вами? Як ви судите (так несправедливо, прирівнюючи праведних до непокірних)?

37. Або у вас є (*Істинне*) Письмо, з якого ви дізналися (що, як ви кажете, благочестиве є неблагочестивим),

38. (*І ви дізналися*) що там у вас буде все, що ви оберете?

39. Або у вас є Наші клятви, які збережуться до Дня Воскресіння, про те, що у вас буде все, що ви присудите?

40. Запитай їх (*о, Пророк*), хто з них (*ідолопоклонників*) стоїть за цю (*неправду*)?

41. Або у них є співовариші (*хібні боги, які підтверджать цей наклеп*)? Нехай же вони приведуть своїх співоваришів, якщо вони говорять правду!

42. (*Пам'ятайте*) Того дня (*воскресіння*), коли оголиться Гомілка (*Аллаха*) (який немає подібних), їх закличуть впасті ниць (*перед Аллахом*), але вони (*лицеміри, і ті, хто молиться напоказ або щоб отримати гарну славу*) не зможуть зробити цього (*адже їхні спини будуть рівними і не зможуть зігнутися*).

43. Їх погляди похнюплються, і приниження покриє їх. Адже їх закликали (*для колективної молитви в мечеті під час мирського життя*) впасті ниць (*у молитві*), коли вони перебували в здоров'ї (*але вони не стали*).

44. Залиш же (*о, Мухаммад*) Мене (*розправлятися*) з тими, хто вважає брехнею це оповідання (*Коран*). Ми (*піднесемо їхніх богів, багатство і дітей, щоб*) відволікти їх так, що вони навіть не усвідомлять цього (*тобто того, що ці боги - їхнє нещастя*).

45. Я даю їм відстрочку (*я збільшу термін їхнього життя, щоб збільшилася кількість їхніх гріхів*), адже хитрість Моя незламна.

46. Або ж ти (*о, Мухаммад*) просиш для них (*земної*) винагороди (*щоб донести їм послання Аллаха*), і вони обтяжені зобов'язаннями (*тобто те, що вони заперечують Істину, побоюючись заплатити за це? Ні, це не так, адже ти не просиш нагороди від них і ти чекаєш лише нагороди від Аллаха?*)?

47. Або ж вони володіють (знанням) сокровенним і записують його (*відповідно до того, що вони вигадують?*)?

48. Потерпи ж до рішення твого Господа (*тобто Він дав їм довгий термін життя, даючи відстрочку твоїй перемозі*) і не уподібнююся людині в рибі (*Йунусу, який не був терплячим, і без дозволу Аллаха покинув своє місто, розчарованим і приниженим через те, що вони не прийняли його послання*), який звернувся з благанням уголос (*до Нас*) (*тобто, він звернувся до Нас із благанням про швидке покарання його народу*), стримуючи глибоку образу (*на своїх людей*).

49. Якби його не спіткала милість (*прощення*) Господа, то він був би викинутий (*зі шлунку риби*) на голу (*відкриту*) місцевість осоромленим (*за те, що пішов без дозволу Аллаха, але Аллах прийняв його каяття і дав можливість оговтатися*).

50. Але його Господь обрав його (*у вищий ранг, повертаючи йому його місцю*) і зробив одним із праведників.

51. Воїстину, невіруючі готові змусити тебе посковзнутися своїми поглядами (*через ненависть*), коли вони чують Нагадування (*Коран*), і кажуть: "Воїстину, він (*Мухаммад*) - одержимий!"

52. Але це - не що інше, як Нагадування для світів.

Сура 69 «Нешнуге»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Неминуче (*День воскресіння, коли покарання невіруючих настане, тому що у мирському житті вони його не чекали!*)!
2. Що таке Неминуче (*Яким буде День воскресіння, враховуючи його обставини?*)?
3. Звідки ти міг знати (*о, Пророк*), що таке Неминуче (*який жах трапиться у той день?*)?
4. (*Народи*) Самудян (*народ Пророка Саліха*) і Адіти (*народ Пророка Худа*) заперечували Велике лихо (*наступаючий День воскресіння*).
5. Самудяни були винищені шаленим криком.
6. Адіти ж були винищені вітром морозним (*завиваючим*), лютим.
7. Він (*Аллах*) змусив його бушувати над ними протягом семи ночей і восьми днів без перерви, і ти міг би побачити людей, які були повалені (*мертві*), немов згнилі пальмові стовбури.
8. Чи бачиш ти що-небудь, що залишилося від них (*не знищене?*)?
9. І Фір'аун (*Фараон*), і його попередники і перекинуті селища (*селища народу Пророка Лута*) робили гріхи.
10. Вони ослухалися Посланця свого Господа, і Він схопив їх (*опустив на них жорстоке покарання*).
11. Коли вода (*потоп Нуха*) стала розливатися (*понад усім*), Ми повезли вас (*людство*) в кораблі (*ковчезі Нуха*),
12. Щоб він став для вас (*прикладом виживання віруючих і потоплення грішників*) нагадуванням і щоб слухаюче вухо запам'ятало це (*для наступних поколінь, крізь історію*).
13. Коли ж трубитимуть (*ангели*) в Ріг (*Трубу*) всього один раз (*перший раз, який позначить кінець світу*)
14. І коли земля і гори будуть підняті (*зі своїх місць*) і перетворяться на прах умить,
15. У той день (*Велика*) Подія (*День воскресіння*) настане.
16. Небо розкриється, бо воно в той день (*небо*) буде крихким (*слабким, нестійким і розірваним*).

17. Ангели будуть стояти по його краю, і понесуть Трон твого Господа над (*усіма ангелами*) в той День, вісім (*ангелів*).
18. Того дня ви (*о, люди*) з'явитеся на суді (перед вашим Господом), і жодна ваша таємниця не залишиться прихованою.
19. Той, кому його книга (*записів діянь*) буде дана в праву руку, скаже (*радісно*): "Ось! Прочитайте мій запис!
20. Я вірив (*протягом мирського життя*) в те, що мені пред'являть (*у День воскресіння*) рахунок (*і я отримаю нагороду*").
21. Для нього буде втішне життя
22. У Райському саду,
23. Де плоди схиляються низько.
24. (*Буде сказано*) Їжте і пийте на здоров'я (*не побоюючись того, що їжа може нашкодити вам*) за те (*добро*), що ви здійснили в минулі дні (*в мирському житті*)!
25. Той же, кому його книга буде дана в ліву руку, скаже (*шкодуючи*): "Краще б мені не вручали моєї книги!"
26. Не знати б мені, який мій рахунок!
27. Краще б вона (*моя смерть*) була кінцем всього (*тобто, краще б я не повертаєсь з воскресінням*)!
28. Не допомогло мені моє багатство (*і не вберегло від покарання Аллаха*)!
29. Позбувся я своєї влади (*і доказів, щоб захистити себе*)!"
30. (*Буде сказано ангелам-охоронцям Вогню:*) Хапайте його закуйте (*його руки навколо його шиї*),
31. Потім киньте його в Пекло
32. І натягніть його на ланцюг довжиною сімдесят ліктів!
33. Він не вірував у Великого Аллаха
34. І не закликав (*людей у мирському житті*) годувати бідняка.
35. Сьогодні тут у нього немає люблячого родича (*щоб захистити від покарання*),

36. І немає їжі, крім кривавого гною (зі шкіри мешканців *Пекельного Полум'я*).
37. Їдять його тільки грішники (*які наполягали на своїй невірі*).
38. О так! Клянуся тим, що ви бачите,
39. І тим, чого ви не бачите (*прихованим*)!
40. Це - слова благородного посланця (*тобто, Священний Коран це слова Аллаха, прочитані Його Посланецьом Мухаммадом*).
41. Це - не слова поета. Мало ж ви віруєте!
42. Це - не слова віщуна. Мало ж ви поминаєте (*тобто думаєте і пам'ятаєте різницю між словами віщуна і Пророка*!).
43. (*Це*) Послання (*на землю*) від Господа світів (*людства, джинів і всього, що існує*).
44. Якби він (*Мухаммад*) помилково приписав (*навіть*) пару слів Нам (*Аллаху*),
45. То Ми схопили б його за праву руку (*або схопили б його міцно*),
46. А потім перерізали б (*для розплати*) йому аорту,
47. І ніхто з вас не позбавив би його (*від Нашого покарання*).
48. Воістину, це (*Коран*) Повчання (*попередження*) для богобоязливих.
49. Нам відомо, що серед вас є ті, що вважають його брехнею (*Коран, не дивлячись на ясність його знамень*).
50. Воістину, це (*цей Коран*) горе для невіруючих (*втрата Раю в День воскресіння*).
51. Воістину, це (*цей Коран*) безперечна істина.
52. Прославляй же (*і вознось*) ім'я Господа твого Аль-Азим (*Великого*)!

Сура 70 «Сходи»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Той, хто просить (*невіруючий*) просив (*у Аллаха*) муки (*для себе і свого народу, як виклик Мухаммаду*), (*муки*) які осягають
2. Невіруючих. І (*якщо осягають*), ніхто не зможе запобігти їх
3. Всупереч Аллаху, Владиці ступенів.
4. Ангели і Дух (*Джібріль*) сходять до Нього протягом дня, рівного п'ятдесяти тисячам років.
5. Прояви ж (*о, Мухаммад, до знущань*) красиве терпіння (*тобто без розчарувань і без скарг, хіба тільки Аллаху*).
6. Вони вважають його (*покарання*) далеким (*думають, що воно ніколи їх не спіткає*).
7. Ми ж бачимо, що воно близьке (*і точно станеться*).
8. Того дня, коли небо стане подібним до розплавленого масла,
9. А гори стануть подібні до вовни,
10. Родич не стане розпитувати родича (*про справи, бо буде зайнятий своїми справами*),
11. Хоча вони будуть бачити один одного (*тобто кожен буде бачити свого друга, брата, батька, дітей і сім'ю, але не стане ні говорити з ними, ні просити допомоги, тому що ніхто не зможе цінувати іншого*). Грішник побажає відкупитися від мук того дня своїми синами,
12. Своєю дружиною і своїм братом,
13. Своїм родом, який переховував його,
14. І всіма мешканцями землі, щоб потім врятуватися.
15. Але ні (*не буде так, як ти бажаєш, ти не врятуєшся, невіруючий*)! Це - Пекельне полум'я,
16. яке здирає шкіру з голови (*спалюючи дотла*),
17. Кличе тих, хто повернувся спиною (*до віри*) і відвернувся (*від поклоніння Аллаху і Його Посланця*) (*тобто Пекло буде кликати:*

«О, Мушрік! (о, багатобожник, невіруючий в Єдність Аллаха), о, Кафір! (о, невіруючий в Аллаха, Його ангелів, Його книги, Його посланців, День Воскресіння і Божествені Приписи),

18. Хто збирає і ховав (*щоб накопичити і не давати обов'язкової милостині*).

19. Воїстину, людина створена нетерплячою (*неспокійною і жадібною*),

20. Коли зло (*щось погане або бідність*) торкається її, вона стає дратівливою (*незадоволеною, нетерплячою*)

21. Коли її торкається добро, вона стає скupoю (*утримуючи багатство і не витрачаючи на благодійність*).

22. Це не стосується молільників,

23. Які регулярно здійснюють свій намаз,

24. Які виділяють відому частку свого майна (*i діляться, віддаючи частину, як милостиню - Закят*)

25. Прохачам і знедоленим (*які втратили своє багатство, а також до бідних, які соромляться попросити*),

26. Які вірують в День спокутування (*День Суду*),

27. Які тримтять перед муками від свого Господа,

28. Адже муки від їхнього Господа небезпечні,

29. Які оберігають свою чистоту (*тобто свої статеві органи від незаконних статевих актів*),

30. Окрім як від своїх дружин і невільниць (*тобто, жінок-рабинь*), якими оволоділи їхні десници, за що вони не заслуговують осуду,

31. Тоді як бажаючі понад це є злочинцями;

32. Які зберігають довірене їм і дотримуються договорів,

33. Стійких у своїх свідченнях (*не брешуть, не приховують правди і не перекручують факти*)

34. Оберігають свій намаз (*моляться регулярно і в належний час*).

35. Їм буде надано повагу в Садах (*Раю*).

36. Що ж з тими, що не увірували і біжать перед тобою (*о, Мухаммад*) (*витягаючи ший до тебе і не відводячи від тебе очей, щоб слухати тебе, але не для отримання вигоди, але з наміром заперечити і знущатися над тобою*)
37. (*Сидячи*) натовпами праворуч і ліворуч (*від тебе, о, Мухаммад*) (*кажучи і дивуючись*)?
38. Невже кожен із них сподівається, що його введуть в Сад блаженства?
39. Але ні! Ми створили їх із того, що їм відомо (*тобто із нікчемної рідини, і як вони можуть очікувати входу до Раю, окрім як з волі свого Творця?!*).
40. Клянуся Господом сходів і заходів (*всіма триста шістдесят п'ятьма сходами і заходами на Сході і Заході*)! Ми здатні
41. (*Ми можемо*) замінити їх тими (*іншими*), хто краще від них, і ніхто не перевершить Нас (*якщо Ми хочемо чогось, ніщо Нас не зупинить*).
42. Залиш ж їх занурюватися в словоблуддя і забавлятися (*у мирському житті*), поки вони не зустрінуть той день, який їм обіцяний.
43. Того дня вони квапливо вийдуть із могил, немов (*у мирському житті*) прямуючи до ідолів (*тобто, як у минулому, коли кожного разу робили нового ідола, вони бігли до нього, щоб бути першими з тих, хто прославив його*).
44. Їхні погляди похнюпляться, і приниження покриє їх (*ycix*). Це буде той день, який їм обіцяний!

Сура 71 «Хук»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Ми відправили Нуха до його народу (*кажучи*): "Застережи свій народ перш, ніж їх осягнуть болісні страждання".
2. Він сказав: "О мій народ! Воістину, я для вас - (*застерігач*) .
3. Поклоняйтесь Аллаху (*Одному*), бійтесь Його (*тобто Його покарання, та коріться Йому*) і коріться мені!
4. (*I тоді*) Він (*Аллах*) пробачить вам ваші гріхи і надасть вам відстрочку (*в смерті*) до призначеного терміну. Воістину, коли термін Аллаха настає (*тобто смерть*), він уже не відкладається. Якби ви тільки знали (*то впали б ниць у вірі і покорі*)! "
5. Він сказав: "Господи! Я закликав мій народ вночі і вдень (*тобто таємно і явно, щоб вони прийняли вчення ісламського єдинобожжя*),
6. Але мої проповіді лише прискорили їхню втечу (*від Істини*).
7. Щоразу, коли я закликав їх (*повірити в Тебе, щоб їхня віра стала причиною того*), щоб Ти простив їх, вони затикали пальцями вуха і ховалися одягами. Вони чинили лихе (*в запереченні*) і гордовито вихвалились.
8. Потім я закликав їх відкрито (*i голосно*).
9. Потім я звертався до них (*іноді*) всенародно (*голосно*) і (*іноді*) говорив із ними наодинці (*таємно*).
10. Я говорив (*їм*) : "Просіть у вашого Господа прощення, адже Він - Всепрощаючий.
11. Він пошле вам із неба рясні дощі,
12. Підтримає вас майном і дітьми, заронить для вас сади і створить для вас річки.
13. Чому ви не шануєте величі Аллаха (*i Його сили*)?
14. Адже він створював вас на (*різних*) етапах (*тобто спочатку Нутфа, потім Аляка, а потім Мудга*).
15. Невже ви не бачили, як Аллах створив сім небес одне над іншим,
16. Зробив луну (*що відображає*) собою світло, а сонце зробив (*яскравим*) світильником (*джерелом світла і тепла*)?

17. Аллах виростив вас (*вашого першого предка - Адама*) з (*пилу*) землі.
18. Потім Він поверне вас туди (*в землю*) і знову виведе звідти (*у День Воскресіння*).
19. Аллах зробив для вас землю килимом (*щоб ви розселялися*),
20. Щоб ви ходили по ній широкими дорогами (*якби Аллах не зробив землю широким простором, ви не змогли б побудувати ані доріг, ані будинків, і ви не були б в змозі обробляти землю*).
21. Нух сказав: "Господи! Вони (*мій народ*) не послухалися мене і пішли за (*наставником невірного*), тим, чиє багатство і чиї діти приносять їм тільки збиток (*у мирському житті і в наступному*)."
22. Вони (*наставники невірного*) замислили тяжку хитрість
23. І сказали (*людям*) : "Не цурайтесь ваших богів: Вадда, Суви, Йагуса, Йаука і Насра" (*Це були імена ідолів, яким вони поклонялися, замість Аллаха. Це були імена праведників, яких після їхньої смерті люди перетворювали на образи і статуї, щоб направити людей до поклоніння Аллаху. З часом, люди стали поклонятися цим статуям і зображенням*).
24. Вони вже ввели в оману багатьох. Не примножуй (*о, Аллах*) беззаконникам (*невіруючим, багатобожникам і неправедним*) нічого, крім омани!"
25. За свої гріхи вони були потоплені і вкинуті у Вогонь. Вони не знайшли собі помічників замість Аллаха.
26. Нух сказав: "Господи, не залиш на землі (*живим*) жодного невіруючого жителя!"
27. Якщо ти залишиш їх, вони введуть в оману Твоїх рабів і породять тільки грішних невіруючих.
28. Господи! Прости мене і моїх батьків і тих, хто увійшов в мій будинок віруючим, а також віруючих чоловіків і жінок. А кривдникам не примножуй нічого, крім смерті!"

Сура 72 «Джинн»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Скажи (*O, Мухаммад*): "Мені було відкрито, що кілька (*число від трьох до десяти*) джинів чули читання (*Корану*) і сказали: "Воїстину, ми чули дивовижний Коран (*тобто Послання*)."
2. Він наставляє на прямий шлях, і ми увірували в нього і не будемо долучати співтоваришів (*у поклонінні*) до нашого Господа (*Аллаха*).
3. Велич нашого Господа височезна, і Він не взяв Собі ні дружини, ні сина.
4. Дурень серед нас (*тобто Сатана, або з багатобожників серед джинів*) намовляв на Аллаха надмірне (*що в Аллаха є дружина і син*).
5. Ми ж думали, що ні люди, ні джини не стануть говорити про Аллаха брехню.
6. Мужі з числа людей шукали заступництва у мужів з числа джинів, але вони (*джинни*) тільки збільшували в них (*людей*) страх (*гріх і дурість*) (*в цьому полягає суворе попередження тим, хто шукає допомоги у чаклунів або провісників, або шукає притулку у когось, окрім Аллаха*).
7. Вони (*невіруючі з людей*) думали так само, як і ви (*о, джинни*), що Аллах нікого не воскресить.
8. Ми досягли неба, але виявили, що воно заповнене суворими стражами і метеорами (*палаючими вогнями*).
9. Спершу ми сідали там (*перед місією Мухамада*) на сідалищах (*в Раю*), щоб (*таємно*) підслуховувати (*ангелів, а потім передавати, що чули, провісникам*). Але той, хто (*намагається*) підслуховувати зараз, виявить, що метеор (*палаючий вогонь*) переслідує його (*спостерігаючи за ним таємно, щоб спалити його*).

10. Ми не знаємо (*про те*), чи зло задумано для тих, хто на землі, або Господь побажав направити їх на прямий шлях (*Ми – джини – не знаємо, зла побажав Аллах мешканцям землі чи добра й дороговказу?*).

11. Серед нас є праведні й ті, які нижче цього. Ми були розділені групами (*тобто ми були в групах, які слідували різним релігійним напрямам*).

12. Ми знали (*ми вірили і стали більш впевнені*), що не врятуємося від Аллаха на землі (*якщо Він захоче покарати нас*) і не спасемося від Нього втечею (*якщо Він покличе нас або захоче покарати нас*).

13. Коли ж ми почули вірне керівництво (*Коран*), то увірвали в нього. А той, хто вірує в свого Господа, не повинен боятися ні образі (*у винагороді добрих справ*), ні утиску (*збільшення покарання за гріхи*).

14. Серед нас є мусульмани (*покірні волі Аллаха*) і ті, що ухилились (*від вірного шляху*). Ті, які стали мусульманами (*тобто стали мусульманами, підкоривши Аллаху*), послідували прямим шляхом.

15. Ті, що ухилились (*невіруючі, які пішли з праведного шляху*) будуть дровами для Геєни.

16. Якби вони (*невіруючі серед людей і джинів*) встояли на прямому шляху (*тобто ісламі*), то Ми напоїли б їх водою (*дощем*) досхочу (*тобто, дали би багатство і добро*),

17. Щоб цим піддати їх випробуванню (*багатством; чи стали б вони дякувати Аллаху за подароване їм?*). А тих, хто бридиться від Нагадування свого Господа (*від Корану - не практикує його закони і накази*), Він ввергає в тяжкі муки (*до Пекла*).

18. Мечеті належать Аллаху (*Одному*). Не ставте ж нікого поряд із Аллахом.

19. Коли раб Аллаха (*Мухаммад*) звернувся (*став звертатися*) із благанням до Нього (*Аллаха - в молитві*), вони (*джини*) стовпилися довкола нього (*наступаючи один на одного, майже падаючи перед ним*) (*щоб послухати читання Пророка*).

20. Скажи (*о, Мухаммад*) : "Я закликаю тільки до свого Господа (*Єдиного Аллаха*) і нікого не долучаю в співтовариші до Нього".
21. Скажи (*о, Мухаммад*) : "Не в моїй владі нашкодити вам (*або запобігти шкоді, яку Аллах передбачив вам*) або наставити вас на прямий шлях".
22. Скажи (*о, Мухаммад*) : "Ніхто не захистить мене від Аллаха (*якщо я Його не послухаюся*), і ніде мені не знайти притулку, окрім як у Нього.
23. І (*у мене для вас*) лише передача (*Істини*) від Аллаха (*тобто, я маю передати вам те, що Аллах наказав мені*) і Його послання (*ісламського єдинобожжя*). Хто ж не послухається Аллаха і Його Посланця, тому уготований вогонь Геєни, в якому вони залишаються вічно".
24. Коли ж вони побачать те, що їм було обіцяно (*День Суду*), то дізнаються, чиї помічники слабші (*невіруючі, у яких немає помічників або віруючі, яких підтримує Аллах?*) і менші за кількістю (*кілька невіруючих, чи ангели, солдати Аллаха? У кого ж в той День буде більше втрат?*).
25. Скажи (*о, Мухаммад*) : "Я не знаю, чи скоро настане обіцянне вам (*покарання*), або ж мій Господь відстрочив його".
26. (*Він Єдиний*) Знаючий Гайб (*таємне*), і Він не відкриває Свого сокровенного ні кому,
27. Крім деяких (*з числа людей*), обраних (*Аллахом*) Посланцями (*Він каже їм про сокровенне скільки захоче*) і до яких Він приставляє вартою (*ангелів*) спереду і позаду, (*щоб зберегти їх і послання від підслуховування джинів і передачі провісникам*)
28. Щоб він (*Посланець Аллаха*) знову відомий, що вони (*колишні Посланці*) донесли (*щиро, як і він*) послання свого Господа (*і що він захищений так само, як і колишні посланці Господа*). Він (*Аллах*) огортає (*Своїм знанням*) все, що з ними (*від правил і законів до таємниць і секретів*), і Він (*Аллах*) перелічив (*дізнався*) всяку річ (*і від Нього немає секретів*).

Сура 73 «Закутаний»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. О *(Пророк)*, закутаний у *(своє)* вбрання!
2. Простоюй *(у молитві)* ніч без малого,
3. Половину ночі або трохи менше того *(так, щоб вийшла третина ночі)*,
4. Або трохи більше того *(половини, так, щоб вийшло дві третини ночі) (i у Пророка є такий вибір)*, і читай Коран *(вголос)* розміreno.
5. Ми неодмінно пошлемо тобі вагомі слова *(Священний Коран має керівництво, закони, зобов'язання і заборони)*.
6. Воістину, пробудження серед ночі *(від сну для нічної молитви - Тагаджуд)* важче і ясніше за викладом *(Священного Корану у ясній і чіткій манері, оскільки вночі серце позбавлене денних переживань, таких, як робота тощо)*.
7. Воістину, вдень ти буваєш зайнятий *(доводячи Послання Аллаха і розбираючись зі своїми справами і зобов'язаннями, тому дотримуйся нічної молитви, направляючи серце до Аллаха)*.
8. Поминай же ім'я Господа твого і присвяти себе Йому повністю *(усім серцем, залишаючи мирські переживання і думки протягом молитви)*.
9. *(Він)* Господь сходу і заходу - немає божества, гідного поклоніння, крім Нього. Зроби ж Його своїм Попечителем *(Зберігачем всіх своїх діянь, тобто вір Аллаху і покладайся на Нього)*.
10. Терпимо стався *(о, Мухаммад)* до них *(невіруючих)* словами і цурайся їх красиво *(Не насміхаючись і не бажаючи помсти)*.
11. Залиш Мене із тими, що звинувачують у брехні *(мої аяти)*, які користуються мирськими благами, і зостав їм невелику відстрочку *(покарання) (доки не прийде час)*.

12. Воістину, є у Нас (*в останньому Дні*) кайдани (*щоб зв'язати їх*) і палаючий Вогонь,
13. Їжа, що застрягає у горлі, і болісні страждання.
14. Того дня земля і гори здіймуться, і гори перетворяться на пагорби сипучого піску (*коли в минулому житті вони були твердими і надійними*).
15. Ми відправили до вас (*о, люди*) Посланця (*Мухаммада*) свідком проти вас, подібно до того, як відправили Посланця (*Mусу*) до Фараона.
16. Фараон не послухався Посланця (*Mусу*), і Ми схопили його.
17. Як же ви врятуєтесь, якщо не повірите, в той день (*День Воскресіння*), який змусить посивіти немовлят (*постаріти від жахливих речей, які вони побачать у День Воскресіння*)?
18. Небо тоді буде розколоте (*від жаху Останнього Дня*), і обіцянка Його неодмінно здійсниться.
19. Воістину, це (*описані жахливі події*) Повчання, і всякий, хто побажає (*отримати його*), встане на шлях (*слухняності і благочестя*) свого Господа.
20. Воістину, твій Господь знає, що ти і ті, хто з тобою (*твої послідовники*), простоюєте менше двох третин ночі, (*або будь який інший час*) половину її, (*або будь який інший час*) третина її. Аллах визначає міру (*тривалості*) дня і ночі. Він знає, що вам не злічити цього, і приймає ваші каяття. Читайте ж з Корану те, що необтяжливо для вас (*в нічній молитві*). Він знає, що серед вас будуть хворі, або ті, що мандрують по землі в пошуках милості Аллаха, а інші б'ються на шляху Аллаха. Читайте ж з Корану (*в молитвах*) те, що необтяжливо для вас, здійснюйте намаз, роздавайте закят (*милостиню*) і давайте Аллаху прекрасну позику (*тобто віддавайте гроші на добро та допомогу людям, в ім'я Аллаха*). Яке б добро ви не приготували (*добре справи в мирському житті*) для себе заздалегідь, ви знайдете їх у Аллаха у вигляді кращої і більшої винагороди. Просіть же в Аллаха прощення, адже Аллах - Гафур (*Прощаючий*), Рахім (*Милосердний*).

Сура 74 «Згорнувся»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. О (*Пророк*), що загорнувся у одяг!
2. Встань та нагадуй (*людям про покарання Аллаха*)!
3. Господа свого (*Аллаха*) величай!
4. Одяг свій очищуй!
5. Ар-Руджз (*ідолів і ідолопоклонства*) цурайся (*як уже робиш*)!
6. Не чини милість, щоб отримати більшу (*або: Не вважай свої обов'язкові діяння послугою Аллаху*)!
7. Заради (*отримання*) милості Господа твого будь терплячим (*до Його вказівок, слідуй йм, щоб отримати Його милість, і будь терплячим до Його заборон, не наближаючись до них*)!
8. Коли ж у ріг (*трубу*) просурмить (*ангел Ісрафіль, тобто другий раз*),
9. То день той буде Днем тяжким,
10. Нелегким для невіруючих.
11. Залиш Мене (*о, Пророк, розбиратися*) з тим, кого Я створив одиноким (*в утробі його матері, без всякого багатства і дітей*) (*це про до Аль-Валіда, сина Аль-Мугири Аль-Махзумі*),
12. Дарували йому велике багатство
13. І синів, які знаходилися поряд з ним (*були його підтримкою*),
14. І розкрили перед ним цей світ повністю.
15. І потім (*після всього цього*) він бажає (*жадібно*), щоб Я додав йому (*навіть не дивлячись на те, що він заперечував віру*).
16. Але ні! Він уперто заперечує Наші аяти (*вірші, одкровення, знамення, докази*).

17. Я дам йому підйом (*без зупинки*).
18. Він подумав і розрахував (*те, що він скаже про Коран і як він зможе викрити Пророка*).
19. Хай згине він! Як він розрахував?!
20. Хай згине він ще раз! Як він розрахував?!
21. Потім він задумався (*знову про те, що розрахував*).
22. Потім він насупився (*насупився і став виглядати погано, тому що він не міг знайти нічого, щоб викрити Коран і Пророка*).
23. Потім він повернувся спиною (*до Істини*) і загордився
24. І сказав: "Це - ніщо інше, як переказане чаклунство (*древніх*).
25. Це - не що інше, як слова людей".
26. Я кину його в Сакар (*одна із назв Пекла*) щоб він згорів.
27. Звідки ти можеш знати (*тобто ти не можеш навіть уявити, о, Мухаммад*), наскільки (*страшна*) Сакар!
28. Вона не щадить (*плоті*) і не залишає (*кісток*) не обпаленими.
29. Вона спалює шкіру.
30. Над нею - дев'ятнадцять (*сильних ангелів-хранителів Пекла*).
31. Хранителями Богню ми зробили тільки ангелів, а кількість їх (*ангелів, 19*) зробили спокусою для невіруючих, щоб впевнилися ті, кому було даровано Писання (юдеї і християни, яким були зіслані Божественні Книги, Таурат і Інжіль Ісуса), щоб збільшилася віра у віруючих (*що Коран є Істина, адже вона співпадає з їхніми книгами*), щоб не сумнівалися ті, кому було даровано Писання (*юдеї і християни*), і віруючі, і щоб запитали ті, чиї серця вражені недугом (*лицемірства*), і невіруючі: "Що хотів сказати Аллах цією (*цікавою*) притчею (*про число*)?" Так Аллах вводить в оману, кого забажає, і веде прямим шляхом, кого забажає. Ніхто не знає (*про число*) солдатів (*ангелів*) твого Господа, крім Нього. Це ж (*Пекло*) не що інше, як (*застережливе*) Нагадування для людства.
32. О так! І (*клянусь*) місяцем!

33. І (*клянусь*) ніччю, коли вона відступає!
34. І (*клянусь*) зорею, коли вона займається!
35. Це (*Пекло*) є одним із найбільших (*знамень*),
36. Що застерігають людство -
37. Тих з вас, хто бажає просуватися вперед (*до Аллаха, через служняність і праведні діяння*) або відступати назад (*через непокору та гріхи*).
38. Кожна людина є заручником (*в'язнем*) того, що придбала (*того, що зробила*) (*тобто не зможе рухатися, поки не розплатиться за борги перед правами інших людей і поки не отримає покарання за злі діяння*),
39. Крім людей правого шляху (*тобто праведних істинних віруючих ісламського єдинобожжя, які отримають Книгу Записів у праву руку*).
40. В Садах (*Раю*) вони будуть розпитувати один одного
41. Про грішників (*багатобожників і невіруючих*) (*і вони скажуть їм*).
42. Що привело вас в Сакар (*Пекло*)?
43. Вони скажуть: "Ми не були в числі тих, які здійснювали намаз.
44. Ми не годували бідняків.
45. Ми занурювалися в словоблуддя (*над тим, про що Аллах говорив*) разом з тими, що занурюватися.
46. Ми вважали брехнею День Відплати (*Останній день*),
47. Поки до нас не з'явилася переконаність (*тобто смерть*)".
48. Заступництво (*ніяких*) заступників не допоможе їм.
49. Що ж із ними (*з невіруючими*)? (*Чому*) вони ухиляються від (*отримання*) Повчання,
50. (*Вони відвертаються*) немов (*налякані*) дикі осли,
51. Біжать від лева?

52. Але ж кожен із них бажає отримати розгорнути *свої* (послані Аллахом із написом про те, що іслам - істинна релігія, а Мухаммад прийшов із Істиною від Аллаха).

53. Але ні! Вони не бояться Останнього життя (*покарання в ньому*).

54. Але ні! Цей (*Коран*) є Повчанням.

55. Той, хто захоче (*отримати повчання*) отримає з нього повчання (*від прочитання його - Священного Корану*).

56. Але вони не пом'януть його, якщо цього не побажає Аллах. Він - Той, Хто вартий страху і здатний на прощення (*гріхів Своїх рабів*).

Сура 75 «Воскресіння»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Клянусь Днем воскресіння!

2. Клянусь душою, що докоряє (*тобто душою віруючого, яка дорігає йому, коли він чинить гріх або помилку*)!

3. Невже людина (*невіруючий*) вважає, що Ми не зберемо (*не воскресимо*) його кісток (*у День Воскресіння*)?

4. Звичайно! Ми здатні відновити навіть кінчики його пальців (*відбитки пальців. Кожна людина має свої власні особливі відбитки пальців, не схожі на інші, які доводять, що наш Господь (Аллах) Наймогутніший Творець усього*).

5. Але людина (*заперечує Воскресіння і Суд*). І бажає надалі здійснювати гріхи.

6. Вона запитує (*глумливо*), коли ж настане День воскресіння?

7. Коли погляд буде пригнічений (*всіма страхітливими речами, побаченими у День воскресіння*),

8. Місяць затьмариться,
9. А сонце і місяць зійдуться (*увійшовши одне в одного, наповнившись своїм світлом і зійдуть разом на заході*).
10. (*Тоді*) в той день людина скаже: "Де (*притулок*) щоб сховатися (*і уникнути цього покарання*)?"
11. О ні! Не буде притулку!
12. До твого Господа (*Одного*) в той день буде повернення (*і Він винагородить або покарає кожного відповідно до того, до чого він прагнув і що зробив в мирському житті*).
13. Того дня людині сповістять про те, що вона скоїла завчасно (*про те, що вона здійснювала доброго і злого в мирському житті*) і що залишила після себе (*доброго і злого з діянь, які вона звершувала, а люди наслідували її приклад, як зразок після її смерті*).
14. Але людина буде свідчити проти себе (*частини її тіла - шкіра, очі, руки, ноги, вуха тощо. - говоритимуть про її діяння*),
15. Навіть якщо вона буде виправдовуватися (*у своїх злих діяннях, це не врятує її*).
16. (*O, Мухаммад*) не воруши своїм язиком, (*повторюючи слова Корану, які ти почув від Джібріля, поки отримував одкровення*), щоб скоріше запам'ятати (*побоюючись забути його*).
17. Нам належить зібрати його (*в твоїх грудях*) і прочитати (*тим, хто захоче почути*).
18. Коли ж Ми прочитаємо його (*через ангела Джібріля*), то читай його слідом (*так, як почув*).
19. Нам (*Аллаху*) належить роз'яснювати його (*тобі, щоб ти зрозумів його роз'яснення та вказівки*).
20. Але ні (*це не так, як ви стверджуєте, о ідолопоклонники, що ви не будете відроджені і покликані до відповіді за ваші справи*)!
Ви любите життя близнє (*і його радощі*)
21. І нехтуєте Останнім життям (*і його благами*).
22. Одні обличчя у той день будуть сяяти

23. І дивитись на свого Господа (*Аллаха*).
24. Інші ж обличя у той день будуть затъмарені.
25. Вони будуть думати (*i очікувати*) того, що їх вразить біда.
26. Але ні! Коли вона (*душа*) досягне ключиці (*тобто при виході з тіла, коли людина буде на смертному одрі*),
27. Буде сказано (*перехожими*): "Хто ж прочитає заклинання (*i врятує його від смерті*)?"
28. Він (*вмираючий*) зрозуміє, що настав час розлуки (*смерті*) (*коли побачить ангелів смерті, які опустяться за його душою*).
29. Гомілка зійдеться із гомілкою,
30. І в той день його приженуть до твого Господа (*Аллаха*)
31. Він (*невіруючий*) не повірив (*ні в Коран, ні в послання Пророка*) і не здійснював молитов.
32. Навпаки, він вважав це (*Коран і Пророка*) брехнею і відвернувся,
33. А потім гордовито відправився до своєї сім'ї (*звеличуючи себе*).
34. Горе тобі (*о, невіруючий*), горе!
35. Ще раз горе тобі (*о, невіруючий*), горе!
36. Невже людина вважає, що буде залишена без нагляду (*без отримання вказівок або заборон від Господа Аллаха, і без покарань чи винагород за обов'язкові діяння зроблені ним в ім'я Господа Аллаха*)?
37. Хіба вона не була *Нутфа* (*змішаною з чоловічої та жіночої*) краплею з рідини (*що виділяється*)?
38. Потім вона перетворилася на *Аляк* (*згусток крові*), після чого Він (*Аллах*) створив (*ii*) і надав (*iii*) співрозмірний вигляд.
39. Він створив пару: чоловіка та жінку.
40. Невже Він (*Аллах, Який робить це*) не здатний воскресити мертвих? (*Так, Він здатний на всяку річ*)

Сура 76 «Людина»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Невже не минув той час, коли людина була безвісною (*перед тим, як вона була натхненою*)?
2. Ми створили людину з *Нутфа* (*змішаної краплі двох статей всередині утроби*), піддаючи її випробуванню (*вказівкам і заборонам, зісланими йй*), і дали їй слух (*здатною почути наші аяти*) і зробили її зрячою (*здатною побачити наші знамення і докази*).
3. Ми показали їй (*ясний*) шлях (*Істини і брехні, добра і зла*) або (*вірною і*) вдячною (*якщо вона обере шлях добра*), або (*невірною і*) невдячною (*якщо вона обере шлях зла*).
4. Ми приготували для невіруючих ланцюги (*залізні ланцюги для ніг*), кайдани (*якими їхні руки будуть прив'язані до ший*) і палаюче полум'я.
5. А благочестиві будуть пити з чаші (*вино*), змішане з водою (*водою зі струмка із солодким ароматом Раю*) Кафур.
6. Раби Аллаха будуть пити з джерела, даючи йому текти повноводними струмками (*там, де вони залишаються*).
7. Вони (*ти, хто*) виконують обітниці і бояться дня, зло якого розлітається.
8. Вони дають їжу біднякам, сиротам і полоненим, незважаючи на (*потребу в ній*) і любов до неї.
9. (*Говорячи*) : "Ми годуємо вас лише заради Лику Аллаха і не хочемо від вас ні нагороди, ні подяки!"
10. Ми боїмся свого Господа і того похмурого дня" (*протягом якого обличчя стануть похмурими і блідими від жахів, які вони побачать*).

11. Аллах захистить їх від зла того дня і обдарує їх процвітанням та красою (*на обличчях*) і радістю (*у серцях*).
12. А за те, що вони проявили терпіння (*у покорі Аллаху у мирському житті*), Він воздасть їм Райськими садами і шовками (*шовковим одягом*).
13. (*Вони будуть*) лежати на ложах (*із прекрасними покривалами*), притулившись, і не побачать там ні сонця (*тобто спеки*), ні (*не відчувають*) холоду (*тобто не відчувають холоду в Раю*).
14. Тіні будуть близькі до них (*тобто, тіні дерев Раю будуть близькі до них*), і плоди (*дерев*) висітимуть так низько (*щоб їх було легко*) дістати.
15. Обходити їх буде (*прислуга із*) судинами зісрібла (*з їжею*) та кубками з кришталю -
16. Кришталю срібного (*і він буде білим від срібла, і прозорим від скла*), вони (*слуги*) носитимуть домірних розмірів (*питьво в судинах*) (*точно такими, як побажають мешканці Раю*).
17. Поїти їх там будуть із чаш (*вином*), змішаним із імбиrom,
18. З джерела, названого Сальсабілем.
19. Їх будуть обходити (*прислужуючи*) вічно юні отроки. Поглянувши на них, ти приймеш їх за (*гарні*) розсипані перли.
20. Поглянувши ж (*на Рай*), ти побачиш там (*немислиму*) благодать і владу велику.
21. На них будуть зелені шати з атласу (*усередині*) і парчі (*зовні*). Вони будуть прикрашені срібними браслетами, а Господь їх напоїть чистим напоєм.
22. (*Їм буде сказано*): Такою є Наша відплата (*за те, що ви зробили в мирському житті*), і ваша старанність (*у добрих справах*) прийнята (*і нагороджена*).
23. Воістину, Ми послали тобі (*о, Мухаммад*) Коран поступово (*частинами*).
24. Потерпи ж (*о, Мухаммад*) до рішення твого Господа (*будучи покірним Йому і доводячи Його послання людству*) і не корися грішникам і невіруючим серед них.

25. Поминай ім'я твого Господа (*часто*) вранці і перед заходом,
26. А також вночі. Падай ниць перед Ним (*у молитві*) і слав Його впродовж ночі (*молитва Тахаджуд*).
27. Воістину, ці (*невіруючі*) люблять мирське життя (*ближнє*) і залишають (*позаду*) себе Тяжкий (*Складний*) день (*День Воскресіння*).
28. Ми створили їх і зміцнили їхні суглоби (*зробивши їх ідеальними*). Але якщо Ми побажаємо, то (*знищимо їх і*) замінимо їх подібними до них (*тобто подібними людьми, але покірними волі Аллаха*).
29. Воістину, ця (*частина Корану*) є Повчанням, і той, хто бажає, стає на шлях (*віри і покори*) свого Господа.
30. Але ви не побажаєте (*зробити щось*), якщо не побажає Аллах (*зробити це, інакше ви не зможете - Божий умисел*). Воістину, Аллах - Алім (*Знаючий*), Хакім (*Мудрий*).
31. Він вводить в Свою (*Аллаха*) милість, кого забажає, а для беззаконників (*неправедних, багатобожників*) Він приготував болісні страждання.

Сура 77 «Послані»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Клянусь (*вітрами*), що посилаються з добром,
2. Які несуться швидко,
3. (*вітрами*), що поширяють бурхливо (*хмари і дощ*),
4. Цими (*аятами Корану*), що розрізняють (*праведне від невірного*),
5. Та (*ангелами*), що передають (*від Аллаха*) Нагадування (*Послання Аллаха*)

6. (*Коран*) для виправдання (*Аллаха і Його покарання тим, хто не пішов за ним, і щоб прибрати всі причини для людей не слідувати за ним, з моменту, коли Коран був зісланий*) або застереження (*для людей*).
7. Обіцяне вам неодмінно збудеться.
8. Коли згаснуть зірки,
9. Коли розколеться небо,
10. Коли розвіються гори,
11. Коли посланцям буде встановлений строк (*свідчити проти своїх народів*).
12. До якого (*великого і жахливого*) дня (*Посланці*) відстрочені (*для суду між ними і людьми*)?
13. До Дня розрізnenня (*між людьми*)!
14. Звідки ти міг знати (*о, чоловік*), що таке День розрізnenня (*і як він станеться*) (*тобто ти не зміг би уявити його жах*)?
15. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
16. Хіба ми не погубили перші покоління (*колишні народи, через те, що вони відкинули Посланців, як зробив народ Нуха*)?
17. Слідом за ними Ми відправили наступні (*подібних до перших у брехні та непокорі*) покоління (*на знищення*).
18. Так чинимо Ми з грішниками (*багатобожниками і невіруючими Мекки, які відкинули Пророка*).
19. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
20. Хіба Ми не створили вас (*о, невіруючи*) з ганебної рідини (*насіння*)
21. І не помістили її в надійному місці (*в утробі*)
22. До певного (*і відомого*) терміну (*вагітності, який тільки Аллах може зумовити й знати точний час*)?
23. Ми здатні (*створити це, надати форму і дістати потім із тіла матері живою дитиною*) і Ми найкращі у такому творенні!

24. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*Нашу силу*)!
25. Хіба Ми не зробили землю (*місцем*) вмістилища
26. Для (*охоплення*) живих (*у будинках*) і мертвих (*в могилах*)?
27. Хіба Ми не спорудили на ній непорушні і високі гори (*як нерухомі цвяхи, так, щоб земля не хиталася під вашими ногами*) і не напоїли вас прісною водою?
28. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*все добро і послуги*)!
29. (*В День воскресіння невіруючим буде сказано*): Ідіть до того (*пекельного Вогню*), що ви вважали брехнею (*у мирському житті*)!
30. Ідіть до тіні (*диму Пекельного Вогню*) із трьома розгалуженнями клубів (*диму*).
31. Не тіниста вона і не рятує від полум'я,
32. Адже вона (*Геєна*) кидає іскри (*величезні*), немов замок,
33. Подібні до жовтих верблюдів (*арabi в минулому використовували слово «верблюд» як заміну слову «замок» у поемах*).
34. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
35. Того дня вони (*невіруючі*) будуть мовчати (*без слів, що могли б захистити їх*),
36. І не буде їм дозволено виправдовуватися (*адже немає виправдання невір'ю*).
37. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
38. Ось День розрізнення! Ми зібрали вас і тих, хто був перед вами (*в той День Аллах буде судити між усіма людьми*).
39. Якщо у вас є яка хитрість (*щоб ухилитися від покарання Аллаха*), то ухитріться проти Мене (*щоб врятувати себе від мук Аллаха, якщо зможете*)!
40. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!

41. Воїстину, богообоязливі (*покірні Аллаху у мирському житті, ти, що слідували Його вказівкам і відмовлялись від забороненого*) зостануться серед сіней (*дерев*) і джерел (*води, що біжить*)
42. І плодів, яких тільки забажають.
43. (*Їм буде сказано:*) Їжте і пийте (*радісно*) на здоров'я за те (*праведне у мирському житті*), що ви здійснювали!
44. Так Ми (*щедро*) винагороджуємо тих, що творять добро.
45. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
46. (*O, невіруючі*) Смакуйте і насолоджуйтесь недовго (*у мирському житті*), адже ви є беззаконниками (*багатобожниками, грішниками*).
47. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*День Воскресіння*)!
48. Коли їм кажуть (*у мирському житті*): "Вклоніться (*у молитви*)!" - Вони не кланяються (*наполягаючи на гордості і зарозуміlosti*).
49. Горе в той день тому, хто вважає брехнею (*аяти Корану і Аллаха*)!
50. Тоді (*якщо вони не вірять в цей Коран*) у яку ж розповідь (*слова, книги*) після цього (*Корану*) вони увірюють?

Сура 78 «Весті»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Про що вони (*невіруючі*) розпитують (*одне одного*)?
2. Про велику новину (*тобто Коран згадує Воскресіння, яке невіруючі заперечують*),
3. Щодо якої вони (*невіруючі*) розходяться в думках (*вони сумніваються в ній і заперечують її*).

4. Але ні (*це не так, як ви, невіруючі, думаєте*), ви дізнаєтесь (*наслідки свого заперечення*)!
5. Ще раз ні, ви дізнаєтесь (*i підтвердите, після отримання покарання, про яке Мухаммад чесно попереджав*)!
6. Хіба Ми не зробили землю (*ложем*), щоб ви жили на ній,
7. А гори (*хіба не зробили*) - кілочками (*щоб Земля не хиталася під вашими ногами через швидкість свого руху*)?
8. Ми створили васарами (*чоловіками і жінками*),
9. І зробили ваш сон відпочинком (*для ваших тіл, через перерву в роботі*),
10. І зробили ніч (*покривалом*) шатами (*щоб укрити вас i заховати в темряві*),
11. І зробили день (*засобом*) для життя,
12. І спорудили над вами сім твердинь (*небес*),
13. І встановили (*там*) палаючий Сіражд (*світильник, джерело світла i тепла, тобто сонце*)
14. І звели з хмар (*готову літися*) рясну воду,
15. Щоб зростити нею зерна (*для того, щоб люди їли*) і рослини (*щоб їли тварини*)
16. І густі сади.
17. Воістину, День розрізнення призначений на певний час.
18. Того дня засурмлять в Ріг (*Трубу*), і ви прийдете юрбами (*одні за іншими*),
19. І небо розкриється і стане вратами (*щоб ангели зійшли*),
20. І гори прийдуть у рух і стануть маревом.
21. Воістину, Геєна (*в той День*) є засідкою (*для невіруючих, i буде місцем їхнього прибуття*)
22. І місцем (*Пеклом*) повернення для тих, хто переступає межі дозволеного.
23. Вони пробудуть там (*у Пеклі*) довгі роки (*вічно*),

24. Не маючи ні прохолоди (*не зможуть охолодитися від жару Гесни*), ні пиття (*щоб вгамувати спрагу*),
25. А тільки окріп і гній (*який буде виходити зі шкіри мешканців Пекла*).
26. (*Це*) буде (*справедливою і*) належною відплатою.
27. (*Адже*) воістину, вони не очікували розрахунку (*за свої гріхи, вони не побоювалися дня Воскресіння, і не робили добрих справ, щоб спокутувати гріхи*)
28. І повністю заперечували Наші аяти (*вірші, знамення, докази*).
29. Ми ж всяку річ підрахували і записали.
30. Смакуйте ж (*о, невіруючі, наслідки своїх злих діянь*)! Ми не дадамо вам нічого, крім мук.
31. Воістину, богообоязливих (*і праведних, тих, хто боїться Аллаха і творить добре справи, які Він наказав, і сторониться злих справ, які Він заборонив*) очікує успіх (*Рай*),
32. Райські сади і виноградники,
33. І повногруді (*зрілі*) ровесниці (*дружини*),
34. Та повні чаші (*прекрасного вина, яке не п'янить*).
35. Вони не почуточ там *Лягв* (*пустослів'я, брехні*).
36. (*Все це*) буде нагородою та великим даром від твого Господа (*за кращі справи*),
37. (*Від*) Господа небес і землі і того, що між ними, Ар-Рахман (*Милостивого*), з Яким вони (*люди*) не посміють навіть заговорити (*у День Воскресіння*).
38. Того дня, коли Дух (*ангел Джібріль*) і ангели стануть рядами, не говоритиме ніхто, крім тих, кому дозволить Ар-Рахман (*Милостивий*), і говорити вони будуть правду.
39. Це буде справжній день (*який точно прийде*), і всякий, хто побажає, знайде спосіб повернутися до свого Господа (*підкоряючись Йому в мирському житті*).

40. Ми застерегли вас від покарання близького. Того дня чоловік побачить, що підготували його руки, а невіруючий скаже: "Краще б мені бути прахом!"

Сура 79 «Вадидаогі»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Клянусь (*ангелами*) видираючими жорстоко і гнівно (*души невіруючих при смерті*),
2. (*ангелами*), що дістають ніжно (*души праведних віруючих при смерті*),
3. Тими (*ангелами*), що пливуть плавно (*віддаляючись від неба до землі і назад, від землі до неба*),
4. (*ангелами*), випережаючими стрімко (*вказівки Аллаха*)
5. І тими (*ангелами*), що виконують веління (*у мирських справах, які Аллах наказав робити*) (*що ви, невіруючі, будете відроджені і покликані до відповіді*).
6. Того дня земля потрясеться жахливо (*після першого трубного гласу, після якого всі помрутимуть*),
7. Слідом за тим піде ще один глас (*після якого почнеться воскресіння*),
8. Того дня затремтять (*від страху, паніки і жаху*) серця (*невіруючих*),
9. Та опустяться очі.
10. Вони кажуть (*невіруючі в мирському житті*): "Невже ми повернемося до попереднього стану (*станемо живими*)
11. Після того (*після нашої смерті*), як станемо зотлілими кістками (*як після цього можливо повернутися до життя*)?!"

12. Вони кажуть: "Якщо так (*якщо ми дійсно оживемо*), то це буде (*невигідне*) повернення з втратами (*адже буде неможливо уникнути покарання*)!"
13. Але пролунає лише один глас (*тобто другий глас Рогу*),
14. І всі вони з'являться (*після смерті*) на поверхні землі.
15. Чи дійшла до тебе (*о, Мухаммад*) оповідь про Мусу?
16. Ось Господь його сказав до нього у священній долині Тува:
17. (*O, Musa*) "Іди до Фараона, бо він переступив межі дозволеного (*у зліднях, гріхах, язичництві і невір'ї*),
18. І скажи (*йому*): "Чи не слід тобі очиститися (*від гріхів, і увірувати в Єдиного Аллаха*)?
19. Я тобі покажу шлях до твого Господа, і ти станеш богобоязливим (*станеш праведним і перестанеш грішити, а твоє зло серце стане добрым*)".
20. Він (*Musa*) показав йому найбільше знамення (*чудо перетворення тростини в змію*),
21. Але той (*Фараон*) визнав його брехнею і не послухався,
22. А потім відвернувся і почав старатися (*проти Musu*).
23. Він зібрав натовп (*своїх людей*) і голосно гукнув,
24. І сказав: "Я - ваш Всешишній Господь!"
25. Тоді Аллах піддав його покаранню, як в Останньому житті (*у Богні*), так і в першому житті (*через утоплення у Червоному морі*).
26. Воістину, в цьому було повчання (*урок, попередження*) для богобоязливих.
27. (*O, невіруючі, які заперечують День Воскресіння*) важче створити вас (*після смерті*) або ж (*важче створити*) небо? Він спорудив його,
28. Підняв його (*небесні*) склепіння і зробив його досконалим.
29. Він зробив його (*небо*) вночі темним (*змусив Всесвіт огорнатися мороком*) і вивів (*із пітьми*) ранкову зорю (*через атмосферу, яка передає сонячні промені, які не видно, поки вони*

не досягають атмосфери, яка перетворює їх у світло, і, тому за межами атмосфери сонце виглядає як темний синій диск).

30. Після цього Він розкидав землю (*i зробив її за формою, подібною до яйця страуса*),

31. Вивів із неї (*з землі*) воду (*яка вийшла з газів вулкана, які перетворюються у хмари через більш низьку температуру на вищих шарах атмосфери, і тому ці хмари проливають воду дощем, яка опісля знаходитьсь на землі*) і пасовища (*рослинність, яка виходить із вулканічного ґрунту*)

32. І затвердив на ній гори (*у землі, як кілочки, щоб зміцнити землю від великої швидкості руху*)

33. (*Все це зробив Аллах*) на користь вам і вашій худобі.

34. Коли ж настане Найбільше лихо (*другий гул Труби та День воскресіння*),

35. У той день людина згадає про те, заради чого вона старалась (*у мирському житті, всі добре і зло діяння*),

36. І Пекло постане перед очима тих, хто буде бачити (*перед усіма*).

37. Тому, хто переступив межі дозволеного (*у зневірі і гріху*)

38. І віддав перевагу мирському життю (*слідуючи своїм поривам та бажанням, не думаючи про Наступне життя*),

39. Пристанищем (*для них*) буде Пекло.

40. Тому ж, хто боявся постати перед своїм Господом (*на суді*) і (*в Його ім'я*) утримував себе від пристрастей,

41. Пристанищем (*для них*) буде Рай.

42. Тебе (*о, Мухаммад*) запитують (*невіруючи*) про Годину (*Останнього дня*) (*глумлячись*): "Коли ж вона настане?"

43. До чого тобі згадувати про це?

44. Тільки твоєму Господу (*Єдиному*) належить (*знання*) про це.

45. Воістину, ти (*о, Мухаммад*) - лише застерігач для тих, хто побоюється цього.

46. Того дня, коли вони побачать її (*Останню Годину*), (їм) здасться, що вони провели (*у цьому світі*) лише післяполуденні години або ранок.

Сура 80 «Насупився»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Він (*Мухаммад*) насупився і відвернувся,
2. Коли до нього підійшов (*просячи ради, коли Пророк був дуже зайнятий, проповідуючи одному з вождів курайшитів*) сліпий (*Абд Аллах бін Умм Мактум*).
3. Звідки тобі знати? Можливо, він би очистився (*через твою пораду*)
4. Або пом’янув би повчання, і поминання принесло б йому користь.
5. Тому, хто вирішив (*вождю курайшитів*), що він ні в чому не має потреби (*в отриманні настанов від тебе і твоїх проповідей*),
6. Ти приділяєш увагу (*слушаючи його*),
7. Що ж буде тобі, якщо він не очиститься (*ти же лише Посланець, який передає Послання Аллаха, а ведення людей Прямим Шляхом належить Одному Аллаху*)?
8. А того, хто приходить до тебе з прагненням (*до пізнання*)
9. Та страшиться (*Аллаха в серці*) (*сподіваючись на милість Аллаха і боячись Його покарання*),
10. Ти залишаєш без уваги (*заради іншого*).
11. Але ні (*о, Пророк Аллаха*)! Це (*Сура Корану*) є Повчанням (*для тебе і для охочих настанови*),
12. І нехай пом’яне його всякий бажаючий (*пом’яне ім’я Аллаха і послідує Його вченням, яке згадане в Його Одкровенні, в Корані*).

13. Воно (*Коран*) записано в свитках шанованих,
14. Вознесених (*прославлених*) і очищених (*далеких від спотворення і брехні*),
15. У руках посланців (*ангелів*)
16. Благородних (*гордих в манерах*) і покірних (*слухняних в діяннях*).
17. Хай згине (*невіруюча*) людина! Яка ж вона невірна (*i невдячна*) (*Своєму Господу Аллаху*)!
18. (*Невже вона не бачила*) з чого Він створив її?
19. Він створив її з краплі (*насіння*) і змішав (*поступово: з краплі сімені в Аляка, потім у Мудга, потім в кістки, потім одягнув кістки в плоть, і вдихнув у них життя*),
20. Потім полегшив їй шлях (*з утроби матери*),
21. Потім убив її і помістив в могилу.
22. Потім, коли побажає, Він (*Аллах*) воскресить її.
23. Але ні (*це не те, як міркує невіруючий, щоб не виконувати приписів Аллаха*)! Він не виконує того, що Він наказав йому (*вірити в Аллаха, поклонятися Йому і слідувати Його релігії*).
24. Хай подивиться людина на свій прожиток (*нехай подумає про те, як Аллах створив її*)!
25. Ми проливаємо (*на землю*) рясні зливи,
26. Потім розсікаємо землю тріщинами (*від рослин, які пробиваються із землі на поверхню*)
27. І зрошуємо на ній злаки,
28. Виноград і люцерну (*зелений корм для худоби*),
29. Маслини і пальми,
30. Сади густі,
31. Плоди і трави
32. На користь вам і вашій худобі.
33. Коли ж пролунає Великий глас (*другий глас Рогу, глас Воскресіння*),

34. У той день людина кине свого брата,
35. Свою матір і свого батька,
36. Свою дружину і своїх синів,
37. Бо у кожної людини своїх турбот буде сповна (*вона буде зайнята лише собою*).
38. Того дня одні (*обличчя віруючих*) будуть сяяти,
39. Сміятися і радіти.
40. На інших же обличчях у той день буде прах,
41. (*i*) який покриє їх мороком.
42. Це будуть невіруючі грішники.

Сура 81 «Скрутування»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Коли сонце буде скручене (*а його світло згасне і зникне*),
2. Коли впадуть зірки (*i їхнє світло згасне*),
3. Коли гори зрушаться з місць (*i вибухнуть*),
4. Коли верблюдиці (*які ось-ось мають народити*) залишаться без нагляду (*цей вірш вказує на байдуже ставлення до найважливіших подій, до яких належало народження верблюда в ті часи*),
5. Коли дикі звірі будуть зібрани,
6. Коли моря запалають (*покриваючись палаючим полум'ям*),
7. Коли душі об'єднаються (*добрі – із добрими, злі – зі злими, віруючі – з віруючими, невіруючі – з невіруючими, мусульмани разом, юдеї разом і християни разом*),
8. Коли закопане живцем (*немовля*) (*як робили деякі араби в доісламські часи*) запитають,

9. За який гріх його вбили (*йдеться про звинувачення, догану і засудження того, хто поховав його*),
10. Коли (*письмові*) сувої (*записів добрих і злих діянь кожного*) будуть розгорнуті (*відкриті для всіх*),
11. Коли небо буде здерте,
12. Коли Пекло буде розпалено (*для мешканців Вогню*),
13. Коли Рай буде наблизений (*до своїх мешканців*),
14. (*тоді*) пізнає душа, що вона принесла (*доброго і злого*).
15. Але ні! Клянусь планетами відступаючими (*зникаючими протягом дня і з'являючимись вночі*),
16. Тими, що пересуваються (*по орбітах*) і (*потім*) зникають (*як олені ховаються у своїх скелях*)!
17. Клянусь ніччю наступаючою!
18. Клянусь світанком тремтливим!
19. (*Це*), воістину, (*Коран*) слова (*передані від*) благородного посланця (*ангела Джібріля, який пересилає слова Аллаха Пророку Мухаммаду*),
20. Володаря сили (*послання від Аллаха*) при Владиці Трону (*Високого*), могутнього,
21. (*Якому*) там (*на небесах*) коряться (*ангели*), (*і йому*) довіreno (*передати Одкровення від Аллаха Пророку Мухаммаду*).
22. І (*о, язичники Мекки*) ваш товариш (*Мухаммад, якого ви знаєте*) не є одержимим (*як ви вважаєте*).
23. Він (*Мухаммад*) бачив його (*Джібріля*) на ясному горизонті
24. І він (*Мухаммад*) не скупиться передати (*передати знання*) сокровенне (*Одкровення від Аллаха, тобто він не утримує знання, як робили віщуни, які показували свої знання тільки в обмін на гроші. Мухаммад передав повідомлення Аллаха для всіх: багатих і бідних, сильних та слабких – і не вимагав ніякої нагороди за це*).
25. Це (*Коран*) чи не слова проклятого сатани.

26. Куди ж ви прямуєте (замість того, щоб слідувати Корану, який несе милість і керування для вас)?
27. Це (Коран) лише Нагадування (і застереження) світам (людям і джинам),
28. Тим із вас, хто бажає слідувати прямим шляхом.
29. Але ви не побажаєте цієї (настанови), якщо цього не побажає Аллах, Господь світів.

Сура 82 «Розкошовання»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Коли небо розколеться,
2. Коли зірки осиплються,
3. Коли моря змішаються,
4. Коли могили перекинуться (тобто мертві воскреснуть),
5. (Тоді) кожна душа дізнається, що вона зробила (доброго і злого протягом життя) і що залишила після себе (із добрих та злих справ, наслідки яких або шкодили людям або ж допомагали).
6. О, людино! Що ввело тебе в оману щодо твого Великодушного Господа,
7. Який створив тебе і зробив твій вигляд досконалим і співмірним?
8. Він склав тебе в тому вигляді, в якому побажав (зібраною, створеною – тобто, у формі людини).
9. Але ні (ви не на правильному шляху і не в істинній релігії, як ви стверджуєте)! Ви вважаєте брехнею винагороду.
10. Воістину, над вами є оберігачі (ангели) -
11. Благородні писарі (щоб записувати добре і зло діяння),

12. Які знають про все, що ви робите.
13. Воістину, благочестиві опиняться в блаженстві (*в Раю*).
14. Воістину, грішники (*невіруючі, злі*) опиняться у Вогні (*у Пеклі*),
15. Куди вони увійдуть в День відплати.
16. Вони не зможуть уникнути цього (*Пекла*) (*не зможуть ani вийти, ani померти в ньому*).
17. Звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити*), що таке (*який жах і велич*) День відплати?
18. Так, звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити*), що таке (*який жах і велич*) День відплати?
19. Того дня жодна душа не зможе нічим допомогти іншій (*ні нашкодити іншій*), і влада в той день буде належати (*тільки*) Аллаху.

Сура 83 «Оважуючі»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Горе Аль-Мутаффіфін (*тим, хто обважують в розмірі та вазі, використовуючи невірні ваги*),
2. Які хочуть отримати сповна (*від покупок*), коли люди відмірюють їм,
3. А коли самі міряють або зважують для інших (*продаючи*), завдають їм (*іншим*) шкоди.
4. Хіба не думають вони, що будуть відроджені (*для відповіді*)
5. У Великий день -
6. У той день, коли (*всі*) люди постануть перед Господом світів (*людства, джинів, і всього існуючого*)?

7. Але ні! Книга (*записів діянь*) *Фуджжар* (*грішників, неправедників, лиходіїв і поганих*) виявиться в *Сіджжіні* (*вічна темниця і вічна мука*, вона знаходиться в *Пеклі*, під *съомим шаром землі*).
8. Звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити, о, Мухаммад*), що таке (*і наскільки жахливий*) Сіджжін?
9. Це (*книга записів добрих і злих діянь*) накреслена (*перераховуюча, записана в ясному ладі, буквах і символах, в яких нічого не додається і не віднімається*).
10. Горе в той день тому, який вважає брехнею,
11. Який вважає брехнею День відплати!
12. Його (*День Воскресіння*) вважає брехнею тільки злочинець і грішник.
13. Коли йому читають Наші аяти (*Коран*), він говорить: "Це - казки стародавніх народів!"
14. Але ні! Їхні серця оповіті тим (*гріхом і злочином*), що вони придбали в серцях (*від спростування Корану*) від покривала *Ран* (*покривало гріхів і злодіянь*) (Пророк Мухаммад (*мир йому і благословення Аллаха*) сказав «Коли раб (чоловік) робить злочин (злодіяння) чорна точка з'являється на його серці. Тоді, якщо ця людина відмовляється від цієї злого справи (гріха), просить Аллаха вибачити її і каеться, то її серце очищається (від цієї точки), але якщо вона повторює злодіяння (гріх), то покриття збільшується, поки серце не вкривається повністю. I це – *Ар-Ран*, згаданий Аллахом » (*ат-Тірмізі*)).
15. Того дня вони (*лиходії*) будуть відокремлені від свого Господа завісою,
16. А потім вони потраплять до Пекла,
17. Після чого їм скажуть: "Ось те, що ви вважали брехнею".
18. Але ні! Книга (*записів діянь*) благочестивих опиниться в *Ілліййун* (*вищі ряди Раю*).
19. Звідки ти міг знати (*ти навіть не міг би уявити, о, Мухаммад*), що таке (*і наскільки велике*) *Ілліййун*?

20. Це (книга записів справ праведних) накреслена (перераховуюча, написана в ясних рядах, буквах і символах, в якій нічого не додається і не віднімається),
21. Яку бачать наближені (Аллах і ангели).
22. Воістину, благочестиві опиняться в блаженстві (у Раю)
23. І будуть (лежачи) на ложах (покритих красивими покривалами) споглядати (підготоване для них).
24. На їхніх обличчях ти побачиш блиск благоденства.
25. Їх будуть поїти витриманим (чистим) вином,
26. Запечатано (це вино) мускусом. Нехай же заради цього (блага) змагаються (nehay люди, які хочуть високих ступенів в Раю, змагаються одне з одним, роблячи добре справи в мирському житті)!
27. Воно (це вино) змішане з (високим) напоєм із Тасніма -
28. Джерела, з якого п'ють наближені (до Аллаха).
29. Грішники (невіруючі) сміялися (в мирському житті) над тими, які увірували.
30. Проходячи повз них, вони підморгували один одному (глумлячись),
31. Повертаючись до своїх сімей, вони поверталися, жартуючи (між собою, знущаючись над віруючими),
32. А побачивши їх, вони говорили: "Воістину, ці впали в оману".
33. Однак вони (невіруючі, грішники) не були послані до них (віруючих) зберігачами.
34. Того дня (Суду) віруючі будуть сміятися над невіруючими
35. (лежачи) на ложах (покритих красивими покривалами) і споглядаючи (все те, що було уготовано для них, і споглядаючи уготоване невіруючим).
36. Хіба невіруючі не отримають відплату (покарання) за те, що вони здійснювали (проти віруючих)?

Сура 84 «Розкошовання»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Коли небо розгорнеться
2. І дослухається свого Господа, як їй слід,
3. Коли земля буде розпростерта вздовж (*i rozprostertva višir*),
4. Викине те, що в ній (*мертве*), і спустошиться,
5. Та дослухається до свого Господа, як їй належить...
6. О, людино! Ти мчиш до свого Господа (*здійснюючи добре і зло*) і зустрінешся з Ним (*щоб отримати нагороду від милості Аллаха або ж покарання від Його справедливості*).
7. Той, кому його книга (*записаних діянь*) буде вручена в праву руку,
8. Отримає легкий розрахунок
9. І повернеться до своєї сім'ї (*в Раю*) радісним.
10. А той, кому його книга (*записаних діянь*) буде вручена з-поза спини,
11. Стане закликати (*свою*) погибель (*говорячи: о, горе мені, горе мені!*)
12. І буде горіти у Полум'ї.
13. Він радів (*у мирському житті*), перебуваючи в колі своєї сім'ї (*в гордості, не думаючи про наслідки у Наступному житті*),
14. І вважав, що не повернеться назад (*до Свого Господа на суд*).
15. Але ні (*Аллах призве його до відповіді*)! Господь бачив його (*бачив все, що він здійснював у мирському житті*).
16. Клянуся вечірньою зорею!

17. I (клянусь) ніччю і тим, що вона збирає в пітьмі (*істот, які розповзалися протягом дня, але коли настала ніч, вони всі повернулись до своїх будинків*)!

18. I (клянусь) повним місяцем (*що зийшов*)!

19. Ви (*люди*) переходите з одного стану в інший (*або умови, або стани, які чергуються один за іншим, від цього життя до майбутнього життя, через етапи дитинства всередині утроби матері, до часу життя, до смерті і, нарешті, до воскресіння й розплати*).

20. Чому ж вони не вірують

21. I не падають ниць, коли їм читають Коран?

22. Невіруючі вважають це брехнею (*Істину*),

23. Але Аллаху краще знати, що вони вміщають (*у їхніх серцях із завзятістю, навіть якщо вони знають, що Коран є Істина*).

24. Обрадуй же їх болісними стражданнями (*які їх очікують*),

25. Крім тих, які увірували і здійснювали праведні діяння. Їм уготована винагорода невичерпна (*Рай*).

Сура 85 «Велсі»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) небом із сузір’ями Зодіаку!

2. Клянусь днем обіцяним (*Днем Воскресіння*)!

3. Клянусь тим, що свідчить і засвідченим!

4. Так згинуть присутні біля рову

5. (*розпаленого*) сильного вогню, підтримуваного розпалюванням,

6. Ось вони сіли біля нього (*вогню*),

7. Будучи свідками того, що творять з віруючими (*спалюючи їх*).
8. Вони мстилися їм тільки за те, що ті увірвали в Аллаха Аль-Азіз (*Могутнього*), Аль-Хамід (*Достохвального*),
9. Якому належить влада над небесами і землею. (*Воїстину*)
Аллах - Свідок всякої речі!
10. Тим, які піддали спокусі віруючих чоловіків і жінок (*катуючи їх і спалюючи їх, щоб відвести від релігії Аллаха*) і не розкаялися, уготовані муки в Гесні, муки від палючого Богню.
11. Тим же, які увірвали і здійснювали праведні діяння, уготовані (*Райські*) сади, в яких течуть ріки. Це - великий успіх (*і велика доля*)!
12. Воїстину (*о, Мухаммад*), Кара (*покарання*) від твого Господа (*Його ворогів*) сувора!
13. Воїстину, Він починає (*творіння всього*) і повторює його (*у День Воскресіння*).
14. Він - Аль-Гафур (*Прощає тих, які просять*), Аль-Вадуд (*Любить праведних рабів*),
15. Владика Трону, Славний.
16. (*Він*) вершить те, що забажає (*і ніщо не може завадити Його волі*).
17. Чи дійшла до тебе оповідь про воїнство,
18. Про Фараона і самудян (*та про отримане ними покарання*)?
19. Невіруючі вважають це брехнею (*Божественне Послання, так само, як попередні покоління робили*),
20. Аллах же оточує їх ззаду (*Він огортає їх Своїм Знанням і Силою, і ніщо не скриється від Нього і Він воздасть їм за їхні вчинки*).
21. Ні (*Коран не такий, як ви стверджуєте, о ідолопоклонники Мекки, він не магія і не поезія*). Це - славний Коран,
22. (*Він*) знаходиться в Аль-Лявх аль-Махфуз (*Збереженій від спотворення і перебріхування Скрижали*).

Сура 86 «Той, хто йде Вночі»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Клянуся небом і *Ат-Тарік* (*нічним зоряним подорожнім, або зіркою, яка видає звук, ніби хтось стукає у двері*)!
2. Звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити*), що (*за великий знак*) нічний подорожній?
3. Ця (*Ат-Тарік*) зірка пронизує (*див. «Нейtronна зірка»*).
4. Немає душі, при якій не було б оберігача (*тобто ангелів, які записують добре і зло діяння*).
5. Нехай подивиться людина (*яка заперечує Воскресіння*), з чого вона створена (*щоб зрозуміти, що воскресіння не важче, першого створення*).
6. Вона створена з (*насіння*) рідини, що виливається (*в утробі*),
7. Яка виходить між чреслами (*чоловіка*) і грудними кістками (*жінки*).
8. Воістину, Він (*Аллах, Який створив людину, як раніше описано*) владний повернути її (*до життя після смерті*).
9. Того дня будуть піддані випробуванню усі таємниці (*і вони стануть очевидними, і хороши відрізнятимуться від поганих, і людей будуть судити за них*),
10. І тоді не буде у неї (*людини*) ні сили, ні помічника (*щоб уберегти від покарання Аллаха*).
11. Клянусь поновлюваним небом (*дощем, спекою, звуковими хвилями тощо.; тобто, як тропосфера повертає пар у вигляді води, озоносфера повертає шкідливі промені щоб вони не досягали землі, і оносфера повертає радіохвилі назад на землю*)!
12. Клянусь землею, що розколюється (*зрушаючими хвилями, середніми хвилями, зворотними хвилями, див. «тектонічні плити»*)!

13. Це (*Коран*) Слово розрізnenня (*істини від брехні*),
14. А не жарт.
15. Вони вигадують підступи (*проти тебе, о, Мухаммад*),
16. Але й Я (*також*) вигадую план (*Мій план, щоб Істина була відкрита*).
17. Надай же невіруючим відстрочення, залишся з ними на трохи!

Сура 87 «Всевишній»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Слав ім’я Господа твого *Аль-А’ля* (*Всевишнього*),
2. Який створив (*все*) суще і всьому надав співмірність (*ідеальну форму*),
3. Котрий зумовив (*все, і передбачив всяку*) долю творінь і вказав шлях (*кожній істоті на те, що Його влаштовує, наставляючи людину відрізняти добро від зла, спрямовуючи тварин на пасовища тощо*),
4. Котрий виплекав (*зелені*) пасовища,
5. А потім перетворив їх на темне сміття.
6. Ми дозволимо тобі (*о, Пророк*) прочитати (*Коран, і потім Ми зберемо його в твоїх грудях*) і ти не забудеш нічого (*тому не хвилюйся про це, і не поспішай в читанні, поки Джібріль читає його тобі для того, щоб не забув його*),
7. (*Ти не забудеш із нього нічого*) крім того, що забажає Аллах (*з мудрих причин*). Він знає явне і те, що приховано.
8. Ми полегшимо тобі шлях до найлегшого (*тобто, до добрих справ*).
9. Наставляй же (*людей, о, Мухаммад*) якщо нагадування принесе користь (*тобто наставляй всякого, хто хоче отримати*

повчання, і не намагайся попереджати того, хто ставиться до твоїх проповідей лише із зарозумілістю і невір'ям).

10. Чи сприйме його той, хто страшиться (*Аллаха любить Його*),
11. І відвернеться від (*твоїх проповідей*) нещасний,
12. Який увійде до Вогоню найбільшого (*щоб згоріти*).
13. Не помре він там (*щоб покоїтись*) і не буде жити.
14. Мав успіх той, хто очистився (*заперечуючи багатобожжя і вірячи в ісламське єдинобожжя*),
15. Поминай (*i прославляй*) ім'я свого Господа і здійснюй намаз.
16. Але ні (*о, люди!*)! Ви віддаєте перевагу мирському життю,
17. Хоча Останнє життя - краще і довше.
18. Воістину, це (*що Ми згадали тут із застережень та новин*) також (*записано в такому ж значенні*) у перший сувоях -
19. Світках Ібрагіма і Муси.

Сура 88 «Вкрилися»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Чи дійшла до тебе оповідь про Аль-Гашія (*людей, вкритих жахом Дня воскресіння*)?
2. Одні обличчя в той день будуть принижені (*обличчя усіх невіруючих*),
3. Виснажені (*вагою*) і стомлені (*працею*).
4. Вони будуть горіти у Вогні жаркому.
5. Їх будуть поїти з джерела киплячого
6. І годувати тільки отруйними колючками,
7. Від яких не гладшають і які не втамовують голоду.

8. (Інші) ж обличчя в той день будуть радісними (*від отриманої милості*).
9. Вони будуть задоволені своїми (*добрими справами в мирському житті*) і стараннями (*а в Наступному житті вони будуть винагороджені великою долею*)
10. У Райських садах.
11. Вони не почують там *Лягв* (*словоблудства, пустого і злого*).
12. Там є джерело чисте.
13. Там споруджені високі трони (*ложса*),
14. Розставлені чаші (*для бажаючих*),
15. Розкладені подушки (*поруч*),
16. І розстелені килими.
17. Невже вони (*невіруючі*) не бачать (*не дивляться на* верблюдів, і (*не думають про те*) як вони створені,
18. Як піднесене небо,
19. Як поставлені гори (*зведені, вкорінені й поставлені, щоб захистити Землю від високої швидкості переміщення*),
20. Як розкидана земля (*підготовлена до того, щоб люди жили на ній*)?
21. Наставляй же (і нагадуй) їм (*о, Мухаммад*), адже ти є наставником (*і вісником*),
22. І ти не владний (*ти не контролер, і не правитель, і не диктатор*) над ними (*ти не можеш змусити їх вірити, адже немає примусу до релігії*).
23. А тих, хто відвернеться і не увірує (*наполягаючи на невір'ї*),
24. Аллах піддасть найбільшим мукам.
25. До Нас вони повернуться,
26. І потім Ми вимагатимемо у них звіту.

Сура 89 «Зоря»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) зорею!
2. Клянусь десятьма ночами (*першими десятьма ночами місяця Зуль-Хіджса*)!
3. Клянусь *Аш-Шаф'* (*парним*) і *Аль-Ватр* (*непарним*) (*тобто молитвами, які складаються із чотирьох або двох ракятів та інших, які складаються із трьох або одного*) (*це може також означати день Аль-Адха, десятий день місяця Зуль-Хіджса, який є днем жертвопринесення, і день 'Арафа, дев'ятий день того ж місяця*)!
4. Клянусь ніччю, коли вона проходить!
5. Невже цих (*усіх*) клятв мало для того, хто володіє розумом (*щоб бути переконаним*)?
6. Невже ти (*о, Мухаммад*) не бачив, як твій Господь зробив (*i знищив*) Адітів (*народ Пророка Худа*),
7. (*народ з міста*) Ірама, який був подібний (*високим*) колонам (*будівлям, і Аллах створив їх гігантами, у яких була велика сила*),
8. Подібних якому (*племен i людей міста*) не було створено на землі?
9. І (*також, хіба ти не знаєш, як Господь розправився і знищив*) самудян (*народ Пророка Саліха*), які розсікали скелі (*гори*) в лощині (*щоб створити житла*)?
10. І (*також, хіба ти не знаєш, як Господь розправився і знищив*) Фараона, владику паль (*на яких він катував людей*) (*або того, хто мав солдатів, які дозволяли йому диктаторське правління*)?
11. Вони (*самудяни i Фараон*) переступали межі дозволеного (*i поставали тиранами*) на (*своїй*) землі
12. І розповсюджували на ній (*землі*) багато нечестя (*зла i несправедливості*).

13. Тоді твій Господь пролив на них бич мук.
14. Воістину, твій Господь - у засідці (*бачить і чує все, що вони роблять, і дає відстрочку їхньому покаранню, але коли він захоче, Він карає їх дуже жорстоко*).
15. Коли Господь випробовує людину (*надаючи їй милість і обдаровуючи її благами*), та говорить (*радісно*) : "Господь мій вшанував мене!" (*думаючи, що Аллах дав їй ці дари в знак того, що Він задоволений нею і що вона є хорошим рабом, який заслуговує все*)
16. Коли ж Він випробовує його, обмежуючи його прожиток, той каже: "Господь мій принизив мене!" (*думаючи, що Аллах зробив це знаком того, що Він не задоволений нею що вона є поганим рабом, який не заслуговує прихильності Аллаха*)
17. Зовсім ні (*це не так, Аллах дає дари хорошим людям і навпаки, може бути, Аллах дає дари і поганим людям і робить це причиною їхнього падіння*)! Воістину, (*честь – у слухняності Аллаху, а приниження – в непокорі Йому, але*) ви самі не почитаєте сироту,
18. Не спонукаєте одне одного годувати бідняка,
19. Жадібно пожираєте спадщину (*не піклуючись про те, законно це чи ні, тобто забираючи свою частку і частку інших людей, як жінок, так і дітей, так і взагалі слабких, позбавляючи їх права на спадщину*)
20. І пристрасно любите багатство (*так, що не віддаєте частину його на шляху Аллаха, роздаючи милостиню тощо*).
21. Але ні! Коли земля (*здригнеться і*) перетвориться на пил (*без висот, гір або низин і її виступи не будуть врізатися один в одного*)
22. І твій Господь прийде (*судити між творіннями*) з ангелами, що вишикувалися рядами,
23. Того дня приведуть Геєну, і тоді людина пом'яне (*те, що творила в житті та*) повчання. Але до чого (*тоді*) таке поминання?
24. Він скаже: "Краще б я заздалегідь подбав про своє життя!"

25. Того дня ніхто не каратиме так (*строго*), як карає Він (*Аллах*),
26. Ніхто не накладе таких кайданів, які накладає Він.
27. (*Праведним буде сказано*) о душа, що отримала спокій!
28. Повернись до свого Господа задоволеною (*нагородами Аллаха*) і май достаток!
29. Увійди в коло Моїх (*почесних*) рабів!
30. Зайди до Мого Раю!

Сура 90 «Місто»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Клянусь цим (*Святым*) містом (*Меккою, де заборонено вбивство всього і всіх*)!
2. (*Доки*) ти (*о, Мухаммад*) мешкаєш (*арабське слово, яке ми переклали як «мешкати»*, може також означати «бути вільним», *тобто місце, де ви вільні від будь-якого гріха, якщо ви караєте когось із ваших ворогів, ви ввійдете в Мекку переможно без боротьби чи війни*). Пророк у той день запевнив народ Мекки, що їм не буде завдано ніякої шкоди незважаючи на те, що вони зробили проти нього і мусульманських народів (*тортури і переслідування*). І він наказав мусульманам не вести війну, хіба тільки хтось нападе на них первім, але він наказав шукати чотирьох конкретних людей і вбити їх через те, що вони зробили проти ісламу і мусульман. Арабське слово може також означати «де невіруючим Мекки дозволено вбити тебе, хоч це і Священне місто»! Так вони забороняють нападати і вбивати людей або навіть тварин, у той час як вони забувають про цю святість і хочуть вбити тебе всередині нього) в цьому місті.
3. (*Клянусь*) батьком і тим, кого він породив (*це може означати Адама, батька всіх людей, або Авраама, батька жителів Мекки,*

бо він обрав це безлюдне місце для життя свого сина Ісмаїла і його дружини Хаджар. Із його нащадків прийшли жителі цього міста і серед них був Пророк Мухаммад, це може також означати «будь-який батько» з людей або тварин тощо, оскільки родитель і народжений - знамення здатності Аллаха творити людей і тварин із зором і слухом зі слабкого сімені)!

4. Ми створили людину з тяготами (*тобто вона зіткнеться із труднощами в мирському житті від роботи і випробувань тощо. Арабське слово «тяготи» може також означати прямолінійність або лад, тобто Ми створили людину у відмінній формі і з прямим тілом та з головою піднятою, а не як у тварин, чиї голови вертикальні до тіла*).
5. Невже вона вважає, що ніхто не впорається з нею (*не побачить її злодіянь і не покарає*)?
6. Вона каже (*грубо*) : "Я погубила багатство незліченне!"
7. Невже вона вважає, що ніхто не бачив її (*Невже вона думає, що Аллах не бачив її, коли вона витрачала ці гроші, і що Аллах не буде судити її за те, як вона отримала їх: із хороших чи із поганих місць, і де вона витратила ці гроші, і хорошим чи поганим способом*)?
8. Хіба Ми не наділили її двома очима,
9. Мовою і двома устами?
10. Хіба Ми не повели її до двох (*очевидних*) вершин (*добра і зла, щоб вона обрала собі шлях*)?
11. Вона не стала долати Аль-Акаба (*круту стежку, але тут це означає: «Дорога добрих справ», яка зроблена як перешкода або нерівна дорога в гори, де ніхто не зможе йти, крім того, хто має добре наміри! Пройти потрібно, щоб стати одним із праведних рабів*)
12. Звідки ти міг знати (*ти навіть не міг би уявити, о, Мухаммад*), яка (*велика і важлива*) Акаба (*арабський вираз, що позначає щось дуже важливе*)?
13. Це - звільнення ший (*раба, якщо він у вас є, або купівля раба, щоб звільнити його, або звільнення бранця заради Аллаха*)

14. Або годування в голодний день
15. Сироти з числа родичів (*так ви отримуєте винагороду від подаяння їжею в голодний день і від того, що оберігаєте родинні зв'язки*)
16. Або бідняка, що припав до землі (*від нужди і бідності*).
17. А після цього (*тому, хто робить все це*) треба бути одним із тих, які увірували і заповідали один одному терпіння і заповідали один одному милосердя (*в покорі Аллаху*).
18. Такі люди правого шляху (*мешканці Раю*).
19. Ті ж, що не увірували в Наші знамення (*вірші, аяти, докази*), є людьми лівого шляху (*мешканцями Пекла*),
20. Над якими зімкнеться вогненний звід (*тобто їх оточить Полум'я і не буде ніякого світла або прохолодного напою, або вікна, або виходу, і вони залишаються там назавжди без перерви, і вони ніколи не зможуть вийти звідти*).

Сура 91 «Сонце»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) сонцем і його Духа (*сяйвом, в той час, коли сонце з'являється високо і його світло починає збільшуватись*) (*яскравість сонця є великим Знаменням від Аллаха, воно дає людям величезну кількість енергії: воно дає тепло, жодна рослина не може рости без цього світла тощо*)!
2. Клянуся місяцем, який слідує за ним (*сонцем*)!
3. Клянусь днем, який виявляє його (*сонця*) сяйво (*тобто ми можемо бачити світло, яке виглядає так тільки в двохстах кілометрах від Землі; за цією межею Сонце виглядає як блакитний диск, але, коли його промені вступають в контакт із*

атмосфeroю, то вона показує світло Сонця, перетворюючи його промені на світло, яке розсіюється так, як бачимо його ми)!

4. Клянусь ніччю, яка приховує його (*світло Сонця; ніч охоплює своєю темрявою частину землі, з якої пішло сонце, приховуючи і затемнюючи світло Сонця*)!

5. Клянуся небом і Тим, Хто його спорудив!

6. Клянуся землею і Тим, Хто її розкидав!

7. Клянусь душою (*людини або Адама*) і Тим, Хто надав їй співрозмірний вигляд (*або тим, як Він зробив її вигляд пропорційним*)

8. I вселив їй порочність і богобоязливість (*його душу, через доброту*)!

9. Мав успіх той, хто очистив її,

10. I зазнав збитків той, хто спаплюжив її (*гріхом*).

11. (*Народ*) самудян назвав брехуном (*свого Пророка, Саліха*) через своє беззаконня (*несправедливість, непокору і гордість*),

12. I нещасний із них зголосився (*вбити верблюдицю. Народ самудян просив Пророка Саліха про докази того, що він є посланцем Аллаха, і Аллах створив верблюдицю із каменю як сильний доказ для них. Аллах наказав, що в один день верблюдиця буде пити, в той час як люди не будуть пити в цей день, і на наступний день люди будуть пити, а верблюдиця пити не повинна, це стурбувало їх, і вони захотіли вбити її*).

13. Посланець Аллаха (*Саліх*) сказав їм: (*Стережіться! Бійтесь злого кінця*) "Бережіть верблюдицю Аллаха! (*Не нашкодьте їй*) і (*бережіть*) питво її (*її частку в її дні*)!"

14. Вони визнали його брехуном і підрізали їй жижки, а Господь вразив їх за цей гріх (*стратою*), яка була однакова для всіх (*руйнування переїшло від того, хто вбив її, на всіх інших, адже вони змовилися про злочин, таким чином, вони були його співучасниками*).

15. Він (*Аллах*) не боявся наслідків цього (*вони ніяк не можуть нашкодити Аллаху, але їхні злі діяння погубили їх*).

Сура 92 «Хіг»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. *(Клянусь) ніччю, яка покриває (день темрявою)!*
2. Клянусь днем, який сяє *(світлом)*!
3. Клянуся Тим, Хто створив чоловіка і жінку!
4. Ваші праґнення різні *(щодо ваших цілей: дехто з вас шукає нагороди у майбутньому житті і робить добре справи відповідно до цього, в той час як дехто шукає мирського життя без оглядин на винагороду в Останньому житті, і діє відповідно до цього).*
5. Тому, хто робив пожертвування *(зі свого багатства) і був богохвальним (слухаючись вказівок і настанов Аллаха),*
6. Хто визнавав Аль-Хусна *(найкраще, тобто вважав, що Аллах буде винагороджувати його за все, що він витратив в любові, і винагородить його за його добре справи, а також вірить у Єдність Аллаха і Його право бути Єдиним в поклонінні)*
7. Ми полегшимо шлях до найлегшого *(до добра, тобто проведемо його до доброго шляху і до добрих діянь).*
8. А тому, хто був *(скупим) і вважав, що ні в чому не має потреби (ні в Аллаху, ні в Його винагороді),*
9. Хто визнав брехнею Аль-Хусна *(як найкраще, тобто визнав брехнею, що Аллах винагородить його, якщо він витратить зі свого багатства, а також заперечував Єдність Аллаха)*
10. Ми полегшимо шлях до більшої муки *(тобто Ми зробимо рівним безбожний шлях до зла, він буде гідний покарання Аллаха в майбутньому житті, і Аллах ніколи не направляє неправедних).*
11. Не врятує його надбання, коли він впаде *(до Пекла).*

12. Нам належить вести прямим шляхом (*Ми показуємо добрий і злий шлях*).
13. Нам належать Наступне (*Останнє*) життя і життя перше (*у цьому світі*).
14. Я застеріг вас від палаючого Богню.
15. Увійде до нього тільки нещасний,
16. Який вважає брехнею (*Пророка Мухаммада*) і відвертається (*від Істини*).
17. Віддаленим буде від нього (*Богню*) богобоязливий,
18. Який роздає своє багатство (*бідним*), очищаючись (*від гріхів і від жадоби, також очищаючи своє багатство*),
19. І всяку милість відшкодовує сповна (*тобто він не дає милостині, аби винагородити людей, які зробили послугу йому. Благодійність для бідних має бути щирою та чистою, а не для обміну позиками*)
20. (*Він здійснює цю благодійність*) тільки з прагнення до свого Всевишнього Господа (*витрачаючи в ім'я Аллаха і сподіваючись на Його нагороду*).
21. Він неодмінно буде задоволений (*коли увійде до Раю*).

Сура 93 «Ранок»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) Ад-Духа (*тобто часом, коли сонце починає з'являтися високо і його світло починає збільшуватись*)!
2. Клянусь ніччю, коли (*її тьма густішає*)!
3. Не покинув тебе (*о, Мухаммад*) твій Господь і не зненавидів (*як невіруючі Мекки сказали, коли ангел Джібріль не прийшов із*

одкровенням від Аллаха до Пророка деякий час, і потім вони сказали: «О Мухаммад, твій Господь полишив тебе»).

4. Воістину, майбутнє для тебе краще (*у Раю*), аніж сьогодення.
5. Господь твій неодмінно обдарує тебе, і ти будеш задоволений.
6. Хіба Він (*Аллах*) не знайшов тебе (*о, Мухаммад*) сиротою і не дав тобі притулок (*i турботу*)?
7. Він знайшов тебе заблудлим (*тобто, ти не знат, що таке віра і не вмів ні читати, ні писати*) і повів прямим шляхом (*і навчив тебе тому, що ти не знат раніше, і привів тебе до високої моралі і праведних справ*)?
8. Він знайшов тебе бідним і збагатив?
9. Тому не утискай (*i не гони*) сироту!
10. І не гони прохача (*а подбай про його потреби і дай йому їжі*)!
11. І звіщай про милість (*щедрість, добромуту та інші дари*) свого Господа (*дані тобі*).

Сура 94 «Хіба Ми не розкриши»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Хіба Ми не розкрили твої (*о, Мухаммад*) груди (*тобто твоє серце, висвітлюючи і зміцнюючи твоє серце натхненням, вірою і мудрістю, так, щоб ти не відчував себе неспокійно від переслідувань невіруючих. Це також може бути посиланням на випадки відкриття серця Пророка ангелом Джібрілем, коли Пророк був дуже молодим, ангел витяг згусток крові з його сердця і сказав: «Це частина, з якої сатана може шепотіти тобі» Тоді він вимив його серце водою Зам-зам в золотому тазі*)?
2. І не зняли з тебе ношу (*Тягар – тут може стосуватися почуття відповідальності за передачу послання Аллаха, тому Аллах полегшив його почуття. Це може також означати гріх і*

вказувати на те, що Аллах зробив Пророка непогрішим, і обіцяв йому пробачити будь-який гріх у минулому або майбутньому, але цей вислів не означає, що Пророк здійснював гріхи в минулому або він буде вчиняти їх у майбутньому. Також може йтися про погане ставлення народу Мекки до ісламу, які не співпадають із чіткою і чистою вродженою природою Пророка),

3. Яка обтяжувала твою спину?
4. Хіба Ми не возвеличили твоє згадування (*i ти не піdnіssя i іm'я твоє не стало згадуватися у кожній молитві, всередині молитов i в п'ятничних молитвах*)?
5. Воістину, за кожним тягарем настає полегшення (*тому не дозволяй шкоді невіруючих припинити твої проповіді*).
6. За кожним тягарем настає полегшення.
7. Тому, як тільки звільнишся (*від тягот дня*), будь діяльний
8. Та прямуй до свого Господа (*Єдиного*).

Сура ۹۵ «Смоковниця»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) фіговим деревом і оливою (*посилання на місце, де почалася місія Iсу, на місце, відоме зростанням цих двох видів дерев*)!
2. Клянусь горою Сінаєм (*де почалася місія Musi*)!
3. Клянусь цим безпечним містом (*Меккою*) (*місцем, де почалася місія Мухаммада*)!
4. Ми створили людину в чудовому образі (*красивою, із розумом та вродженою природою, щоб вести її до віри в Аллаха, до справедливості, милосердя, моральних норм тощо. I у найкращій формі вона стоїть прямо i гордо*).

5. Потім Ми скинули його у найнижче з низьких місць (*тобто людей, які не слідували чистій і прекрасній вродженій природі, а слідували своїм бажанням чи поганим звичкам та традиціям, які вони взяли від свого оточення, ці люди будуть найнижчими, вони впадуть в жадібність, страждання, погану моральність, слідуючи міфам і хибним божествам тощо. Це може також означати, що вони будуть на найнижчій глибині Пекла, якщо вони не вірять в Аллаха і не дякують Йому за створення у кращій формі і за всі Його щедроти*),
6. Крім тих, які увірували і здійснювали праведні діяння (*у відповідності до своєї чистої і прекрасної природи*). Для них уготована нагорода невичерпна (*Рай*).
7. Що ж після цього змушує тебе (*невіруючий*) вважати брехнею відплату (*коли ти побачив всі знамення Аллаха, що показують Його силу у Всесвіті?*)?
8. Хіба Аллах не є Справедливим (*Наймудрішим*) Суддею (*оскільки він призначив День Суду між усіма істотами і повернув права власникам*)? (*Звичайно, він – найбільш Справедливий!*)

Сура ۹۶ «Згусток»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Читай в ім’я твого Господа, Який створив (*все суще*).
2. Він створив людину із Аляка (*згустку крові*).
3. Читай, адже твій Господь - Великодушний.
4. Він навчив за допомогою (*письмової*) тростини -
5. Навчив людину тому, чого та не знала.
6. Але ні! Людина переступає межі дозволеного (*в невір’ї і злих діяннях*),
7. Коли їй здається, що вона ні в чому не має потреби.

8. Але до твого Господа чекає повернення (*усіх людей в День Воскресіння, і Він винагородить або покарає всіх по заслугах*).
9. Чи бачив ти (*о, Мухаммад*) того, хто заважає йому (*Абу Джагль*)
10. Рабу (*Мухаммаду*), коли той молиться? (*Це питання стосується чуда, коли Абу Джагль намагався перешкодити Мухаммаду молитися Аллаху – адже молитва є зв’язком між рабом і його Господом. Тобто він не тільки відвернувся від віри, але й намагався відвернути вас та інших людей від керівництва! Абу Джагль поклявся, що коли він побачить, як Пророк молиться, то буде топтати його шию, коли він буде падати ниць. Коли він побачив, що той молиться, то пішов, щоб зробити так, але коли він підійшов ближче, то здивував народ тим, що повернувся до власних п’ят, намагаючись відбити щось руками, і він сказав: «Між мною і ним є канава з вогнем, жаху і крил», а Пророк сказав: «Якби він підійшов до мене, ангели розірвали б його на шматки». Про це повідомляється у Сахіх Муслім).*
11. Як ти (*о, Мухаммад*) думаєш, а раптом він (*раб, що молиться, тобто сам Мухаммад*) був на правому шляху (*Аллаха*)
12. Або закликав до богобоязливості (*Це питання стосується того, коли хтось заважає іншому молитися. Чому наставлена на прямий шлях і благочестива людина має відриватися від спілкування зі своїм Господом і Творцем?*)
13. Як ти (*о, Мухаммад*) думаєш, а раптом він (*Абу Джагль, нечестивець*) визнав брехнею істину (*Коран*) і відвернувся (*від віри*)?
14. Невже він (*нечестивець*) не знав, що Аллах бачить його (*діяння*)?
15. Але ні, якщо він (*Абу Джагль*) не перестане, то Ми схопимо його за *Насия* (*частина чола, яка веде до центральної частини мозку*) -
16. *Насия* брехливе, грішне (*висока частина чола, яка відноситься до лобної долі головного мозку. Цим словом вказано на брехню і гріх, адже лобова частина керує нашою свідомістю і*

всіма нашими діями. Вона також грає важливу роль в обробці інформації і в інтелекті. див. wikipedia.org: «лобова частина»).

17. Нехай він кличе своє збіговисько (*як він сказав тобі, о Мухаммад: «У мене більше народної підтримки»*).

18. Ми ж покличемо пекельну варту (*щоб кинути його до Пекельного вогню у Наступному житті!*)!

19. Але ні (*о, Мухаммад!*)! Не корися йому (*у тому, що він наказує*), а падай ниць і наближайся до Аллаха (*твого Господа через покору Його вказівкам*).

Сура 97 «Моутність»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Воістину, Ми зіслали його (*Коран, тобто почали відсылати*) в ніч Аль-Кадр (*передвизначення або величі, одна з останніх ночей місяця Рамадан, протягом якої Аллах визначає долю рабів на наступний рік*).

2. Звідки ти міг знати (*о, Пророк, ти не міг би й уявити*), яка (*велика*) ніч *передвизначення*? (вираз, щоб показати велич цієї ночі)

3. Ніч Аль-Кадр краще тисячі місяців (*поклоніння Аллаху в цю ніч краще тисячі місяців, тобто 83 років і 4 місяців*).

4. У цю ніч ангели і *Ar-Ruh* (*Дух, Джibrіль*) сходять з дозволу їх Господа за всіма Його повелінням (*за всіма справами року*).

5. (*Вся ніч*) благополучна (*і сповнена милості Аллаха до Своїх вірних рабів*) аж до настання зорі.

Сура 98 «Ясне Знання»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Невірні люди Писання (*юдеї і християни, які не стали на шлях Аллаха*) і багатобожники не розлучилися (*з невір'ям*), поки до них не прийшло ясне знамення (*тобто з плином часу вони виростали в невір'ї та нововведеннях, поки Аллах не послав їм Пророка Мухаммада*) -
2. (*Це ясне Знамення*) Посланець Аллаха, який читає очищені сувої (*Священного Корану*). У них містяться правдиві Послання.
3. Ті, кому було даровано Книги (*юдеї і християни*), розкололися тільки після того, як до них прийшло ясне знамення (*вони всі знали про пришестя Пророка*) (*тобто Пророка Мухаммада*) (*до приходу Пророка Мухаммада вони очікували пришестя Пророка, як зазначено в їхньому Писанні, але коли Пророк Мухаммад з'явився до них із ясними знаменнями, вони роз'єдналися і розкололися, деякі заперечували його, а інші вірили в нього і пішли за ним*).
4. Але ж їм було велено (*в Корані*) поклонятися лише Аллаху (*Одному*) (*як говорилося і в їхніх Книгах*), служачи йому широко, (*як єдинобожники*), здійснювати намаз і виплачувати закят (*обов'язкову милостиню*). Це - права (*і правильна*) віра
5. Воістину, невірні люди Писання (*юдеї і християни, які не дотримувалися ні перших повчань Муси і Ісу, ні Мухаммада*) і багатобожники виявляться у вогні Геєни і зостануться там навічно. Вони є найгіршими з творінь.
6. Воістину, ті, які увірували (*у Єдність Аллаха і у Його Посланця Мухаммада*) і здійснювали праведні діяння, є найкращими з творінь.
7. Їхньою відплатою у їхнього Господа будуть сади (*Раю*), в яких течуть ріки. Вони зостануться у них вічно.
8. Аллах задоволений ними, і вони задоволені Ним. Цю (*винагороду*) уготовано для тих, хто бойтесь свого Господа.

Сура ۹۹ «Земетрус»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Коли земля здригнеться від (*останніх*) струсів,
2. Коли земля викине свою ношу (*мертвих*),
3. І людина (*боячись і лякаючись*) запитає, що ж з нею,
4. У той день вона (*Земля*) повідає свою розповідь (*про добро і зло, що з нею траплялося*),
5. Бо Господь твій вселить їй це.
6. Того дня люди вийдуть (*натовпами*) (*від місця суду до останнього притулку, Пекла або Раю*), щоб побачити свої діяння (*тобто винагороду або покарання*).
7. Той, хто зробив добро вагою (*хоч*) у найдрібнішу частку, побачить свою (*винагороду*).
8. І той, хто зробив зло вагою (*хоч*) у найдрібнішу частку, побачить своє (*покарання*).

Сура ۱۰۰ «Жатъ»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Клянусь тими, що скачуть (*більшість учених говорять, що це стосується коней, які біжать, щоб напасті на ворога, і ця думка сильніша. Інша група вчених каже, що це стосується верблюдів, які біжать під час паломництва від Арафа до Муздаліфа, а потім до Міна*), задихаючись (видаючи гучні звуки дихання, від сили бігу)!

2. Клянусь тими, що вирубують іскри вогню (*з їхніх копит, через біг, коли їхні копита вдаряють по скелях, через силу бігу*)!
3. Клянусь нападниками (*на ворогів*) на зорі,
4. Які залишають їх (*в бігу*) в (*клубах*) пилу
5. Та вриваються з ними в гущу (*рядів ворога*).
6. Воістину, людина (*невіруюча*) невдячна своєму Господу,
7. І вона сама є (*невдячною своєму Господу*) свідком (*діянь*).
8. Воістину, вона пристрасно любить блага.
9. Невже він (*чоловік*) не знає, що (*очікує його*), коли буде перекинуто те, що в могилах (*коли люди будуть відроджені*),
10. І коли виявиться те, що в грудях (*людей, їхні таємні наміри*),
11. Того дня Господь їхній знатиме про них (*діяння людей і винагородить або покарає їх*)?

Сура 101 «Велике лихо»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. *Аль-Карія* (*День воскресіння, який потрясе людські серця жахом*)!
2. Що таке Велике лихо (*День воскресіння*)?
3. Звідки ти (*о, Мухаммад*) міг знати (*ти не міг би й уявити*), що таке Велике лиxo (*День воскресіння*)?
4. Того дня люди будуть подібні розсіяним метеликам,
5. А гори будуть подібні чесаній вовні.
6. Тоді той, чия чаша Тerezів виявиться важкою (*від хороших діянь*),
7. Знайде приємне життя (*в Раю*).

8. Тому ж, чия чаша Терезів виявиться легкою (*від хороших діянь*),
9. Пристанищем буде Прірва (*Пекло*).
10. Звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити*), що це таке?
11. (*Це*) жаркий Вогонь!

Сура 102 «Жага до примноження»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Жага до примноження (*багатства, дітей, сил, тощо*) захоплює вас
2. Поки ви не відвідаєте могили (*доки не помрете, слово «відвідайте» тут стосується того, що могили не кінцевий пункт призначення, а кінцевий пункт буде в Пеклі або Раю після Воскресіння із мертвих*).
3. Але ні! Скоро ви дізнаєтесь (*насправді, що Майбутнє життя буде кращим для вас, якщо ви поклонялися Аллаху у мирському житті*)!
4. Ще раз ні! Скоро ви дізнаєтесь (*про кінцевий результат накопичення, і ви б не займали себе так мирськими речами*)!
5. О ні! Якби ви тільки мали знання із повним переконанням!
6. Ви неодмінно побачите Пекло (*без сумнівів*).
7. Ви побачите його своїми очима достеменно.
8. Того дня ви будете запитані про блага (*отримані в цьому житті*).

Сура 103 «Передвегірний час»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. (*Клянусь*) Аль-Аср (*передвечірнім часом, часом молитви Аль-Аср*),
2. Що люди понесуть збитки,
3. Крім тих, які увірували, здійснювали праведні діяння, заповіли один одному істину (*справжню віру і творіння добрих справ*) і заповідали один одному терпіння!

Сура 104 «Огудники»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Горе всякому огудникові і кривдникові (*тому, хто дає знаки очима і головою іншому, щоб звернути увагу на чиюсь ваду*), або словами (*наклепом або пліткою, хто знущається або говорить про недоліки інших людей*),
2. Який накопичує статки і підраховує їх (*йдеться про любов до грошей і накопичення, і постійний перерахунок при збільшенні статків*),
3. Думаючи, що багатство увічнить його.
4. О ні! Його буде вкинуто до *Аль-Хутама* (*Вогонь нищівний*).
5. Звідки ти міг знати (*ти не міг би й уявити, о, Мухаммад*), що таке Вогонь нищівний?
6. (*Це*) розпалений Вогонь Аллаха,
7. Який здіймає (*тіла*) над серцями (*йдеться про силу і швидкість горіння полум'я, яке спалює плоть і серце в одну мить*).
8. Він зімкнеться над ними (*невіруючими*)

9. Високими стовпами (*i вони не зможуть втекти*).

Сура 105 «Слон»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Хіба ти не бачив (*о, Мухаммад*), що зробив твій Господь із (*армією*) власників слона? (*йдеться про армію Абраги Аль-Хабаші, яка прийшла з Ємену, щоб захопити Мекку і знищити Аль-Каабу і за допомогою величезного слона*)
2. Хіба Він (*Аллах*) не запутав їхні підступи
3. І не наслав на них птахів зграями?
4. Вони кидали в них каміння з обпаленої глини
5. І перетворили їх на подобу поїденого висохлого злакового листя.

Сура 106 «Курайш»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. (*Подивіться, як сприяє Аллах наданню племені курайшитів Пророка Мухаммада*) Заради єднання курайшитів (*стабільністю, єдністю, безпекою, засобами до існування, подорожами в безпеці*). Тобто дивіться, як Аллах зробив їх стабільними, єдиними і зібраними в домах довкола Священної мечеті після того, як вони були розкидані, тому арабські племена не могли напасті на них, бо вони жили в священному місті. *I подивіться, як Він знищив армію і слона, і в результаті цього вони зберегли свою єдність і поважне становище між арабськими племенами. I*

подивіться як Він дав їм засоби для існування і стабільне життя, хоча вони і жили в необроблюваній пустелі. Ніхто з арабських племен не міг напасті на їхні каравани, адже вони були мешканцями священного міста, і арабські племена приходили до нього для щорічного паломництва),

2. Єднання їх під час гоніння (караванів) зимових (в цілості) і літніх поїздок (в цілості без побоювання).
3. Нехай же (після всіх цих милостей) вони поклоняються (Аллаху) Господу цього Дому (Святої Мечеті в Мецці),
4. Котрий нагодував їх після голоду і врятував їх від страху.

Сура 107 «Подаяння»

В ім’я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Чи бачив ти того, хто вважає брехнею відплату (Воскресіння, Винагороду і Покарання від Аллаха для Його рабів за їхні діяння)?
2. Це - той, хто жене сироту
3. І не спонукає нагодувати бідняка (і не годує бідняків, і не радить іншим це робити).
4. Горе молільникам (лицемірам),
5. Які недбалі до своїх намазів,
6. Які лицемірять (і роблять для виду)
7. І відмовляють навіть у дрібниці (милостині, і не хочуть віддавати зі свого майна навіть сусідам; йдеться про жадібність)!

Сура 108 «Рясний»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Ми дарували тобі (*о, Мухаммад*) Аль-Кявсар (*річку в Раю*).
2. Тому виконуй намаз заради свого Господа (*спрямовуй свою молитву лише до Нього*) і заколюй жертву (*в ім'я Аллаха Одного*).
3. Воїстину, твій ненависник сам виявиться відрізаним (*від усіх благ, в цьому світі і в майбутньому житті. Араби до ісламу використовували цей вираз «відрізати» про людину, яка не має синів, тому його ім'я буде «відрізане» після його смерті. Але тут це стосується Аль-'Аса ібн Ваїля, який говорив про Пророка глузливо, тому, що у Пророка не залишилося синів після того, як його троє маленьких дітей померли одне за одним, і його ім'я не буде продовжено після його смерті. Але Аллах відповів, що саме Аль-'Ас був тим, відрізаним від всякого блага, а не Пророк, тому не має значення, чи буде чиєсь ім'я продовжене після смерті, чи ні, але має значення, чи буде він відрізаний від добра і благ в майбутньому житті, чи ні*).

Сура 109 «Невірні»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Скажи (*о, Мухаммад*): "О невіруючі!
2. Я не поклоняюся тому, чому поклоняєтесь ви,
3. А ви не поклоняєтесь Тому, Кому поклоняюся я.
4. Я не поклоняюся так, як поклоняєтесь ви (*або тому, чому поклоняєтесь ви*),

5. А ви не поклоняєтесь так, як поклоняюся я (*або Тому, Кому поклоняюся я*).
6. Ви сповідуєте свою релігію, а я сповідую свою!"

Сура 110 «Допомога»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Коли прийде допомога Аллаха і настане Аль-Фатх (*перемога із входом до Мекки без боротьби і війни*),
2. Коли ти побачиш, як люди натовпами навертаються в релігію Аллаха (*Іслам*),
3. Прослав же хвалою Господа свого і скажи Аль-Хамду лі-Лляг (*Слава Аллаху*). Воїстину, Він - Приймаючий покаяння.

Сура 111 «Паштові волокна»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Нехай відсохнуть руки Абу Ляхаба (*арабський вираз, який означає «Нехай Абу Ляхаб засмутиться і згине»*), і сам він уже згинув (*Останнім часом Коран часто використовують щоб дізнатися, що відбудеться у майбутньому, щоб показати, що це безумовно, відбудеться, і ніщо не зможе змінити це*) (*Абу Ляхаб був одним із дядьків Пророка і його непримиренним ворогом. Коли Пророк закликав лідерів курайшитів до Ісламу, Абу Ляхаб*

сказав йому: «Заради цієї нісенітниці ти покликав нас? Щоб ти згинув!» Тому в цьому аяті – відповідь на слова Абу Ляхаба).

2. Не допомогло йому багатство, і він нічого не придбав (*такого, що могло б його захистити від покарання*).
3. Він потрапить в (*полум'яний*) Вогонь.
4. Дружина його носитиме дрова (*тобто шипи, які вона носила і ставила на шляху Пророка, щоб нашкодити йому, або використовувала, щоб звести наклеп на нього*),
5. А на ший у неї буде плетена мотузка з пальмових волокон (*туга і груба, якою вона буде затягнута до Пекла*).

Сура 112 «Очищення (Віри)»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (*Милостивого*), Ар-Рахім (*Милосердного*)!

1. Скажи (*о, Мухаммад*): "Він – Аллах Ахад (*Єдиний, немає Йому співтоваришів, і немає божества, гідного поклоніння, крім Нього, Єдиної і Неподільної, а не троїчного, як кажуть християни*),
2. Аллах *Ас-Самад* (*Самодостатній, з Прекрасними іменами, Знанням, Силою, Йому нічого не потрібно від Його творінь*).
3. Він не народив і не був народжений,
4. І немає нікого, рівного Йому".

Сура 113 «Світанок»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Скажи (*O, Мухаммад*): "Я шукаю захисту в Господа (*Аллаха*) світанку
2. Від зла того (*що може вийти нізвідки*), що Він створив,
3. Від зла мороку (*який може прийти під час*) ночі, коли вона настає (*і вкриває все*),
4. Від зла чаклунок (*відьом*), що дмуть на вузли,
5. Від зла заздрісника, коли він заздрить".

Сура 114 «Люди»

В ім'я Аллаха Ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім (Милосердного)!

1. Скажи (*о, Мухаммад*): " Я шукаю захисту в Господа (*Аллаха*) людей,
2. Царя людей,
3. Бога людей,
4. Від зла спокусника (*диявола, який шепоче в серцях людей*) зникаючого (*при згадуванні Аллаха*),
5. Який поселяє (*зло*) у грудях (*серцях*) людей,
6. (*Той шептіт, який може бути*) від джинів і людей (*багато людей можуть нашептувати іншим, аби вони робили злі справи, й навіть змушувати їх робити це*) ".

